

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

	<i>I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
*	Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver	1
*	Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner	4
*	Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information	8
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2534/98 af 26. november 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	20
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 2535/98 af 26. november 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 3046/92 for så vidt angår de oplysninger, der fremsendes af skatte- og afgiftsmyndighederne	22
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 2536/98 af 26. november 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 920/89 om fastsættelse af kvalitetsnormer for gulerødder, citrusfrugter og spiseæbler og -pærer	23
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2537/98 af 26. november 1998 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II	25
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2538/98 af 26. november 1998 om ændring af importtold for korn	28
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2539/98 af 26. november 1998 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation	31
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2540/98 af 26. november 1998 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation	32

Kommissionens forordning (EF) nr. 2541/98 af 26. november 1998 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation	33
Kommissionens forordning (EF) nr. 2542/98 af 26. november 1998 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1564/98 omhandlede licitation	34
Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/98 af 26. november 1998 om bud for udførsel af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation	35
Kommissionens forordning (EF) nr. 2544/98 af 26. november 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris	36
Kommissionens forordning (EF) nr. 2545/98 af 26. november 1998 om fastsættelse af produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren	38
Kommissionens forordning (EF) nr. 2546/98 af 26. november 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser	39
Kommissionens forordning (EF) nr. 2547/98 af 26. november 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	41
* Kommissionens direktiv 98/87/EF af 13. november 1998 om ændring af direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger ⁽¹⁾	43
* Kommissionens direktiv 98/88/EF af 13. november 1998 om retningslinjer for identificering af og skøn over indhold af animalske bestanddele i foderstoffer ved mikroskopi med henblik på officiel kontrol af foderstoffer ⁽¹⁾	45

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

98/682/EF, Euratom:

* Kommissionens afgørelse af 20. november 1998 om udnævnelse af medlemmer samt af formænd og næstformænd for ekspertgrupperne, som vejleder Kommissionen angående indhold og sigte af nøgleaktionerne inden for forskning og teknologisk udvikling ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 3347)	51
---	----

Berigtigelser

* Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 707/98 af 30. marts 1998 om ændring af forordning (EØF) n. 3846/87 om fastsættelsen af nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 98 af 31. 3. 1998)	63
--	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2531/98

af 23. november 1998

om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til protokollen (nr. 3) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (statuten), særlig artikel 19.2,

under henvisning til henstilling fra Den Europæiske Centralbank (ECB)⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen⁽³⁾,

i henhold til den procedure, der er fastsat i artikel 106, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i statuttens artikel 42, og på betingelserne i statuttens artikel 43.1 og i punkt 8 i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Statuttens artikel 19.2 sammenholdt med artikel 43.1, artikel 8 i protokol nr. 11 og artikel 2 i protokollen (nr. 12) om visse bestemmelser vedrørende Danmark påfører ikke ikke-deltagende medlemsstater nogen rettigheder eller forpligtelser;
- (2) ifølge statuttens artikel 19.2 skal Rådet bl.a. fastsætte grundlaget for mindstereserverne og de maksimale tilladte forhold mellem disse reserver og grundlaget herfor;
- (3) ifølge statuttens artikel 19.2 skal Rådet desuden fastsætte passende sanktioner i tilfælde af manglende efterlevelse af disse krav; der er fastsat specifikke sanktioner i denne forordning; denne forordning henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner⁽⁴⁾ for så vidt angår principper og procedurer for pålæggelse af sanktioner

og indeholder bestemmelse om en forenklet procedure for pålæggelse af sanktioner i tilfælde af visse typer overtrædelser; i tilfælde af uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2532/98 og bestemmelserne i denne forordning, som bemyndiger ECB til at pålægge sanktioner, har bestemmelserne i denne forordning forrang;

- (4) ifølge statuttens artikel 19.1 kan ECB's Styrelsesråd fastsætte regler om beregning og fastsættelse af de krævede mindstereserver;
- (5) for at kunne fungere som instrument for pengemarkedsstyring og monetær kontrol skal systemet for pålæggelse af mindstereserver struktureres således, at ECB har evnen og fleksibiliteten til at pålægge reserverekrav inden for rammerne af og underlagt de skiftende økonomiske og finansielle forhold blandt de deltagende medlemsstater; ECB må have en sådan fleksibilitet, at den kan reagere på nye betalingsteknologier som f.eks. udviklingen af elektroniske penge; ECB kan indføre mindstereservekrav for passiver afledt af ikke-balanceførte poster, især de passiver, der enten enkeltvis eller sammen med andre balanceførte eller ikke-balanceførte poster kan sammenlignes med balanceførte passiver, for at begrænse mulighederne for omgåelse;
- (6) ECB er ved udarbejdelsen af detaljerede regler for pålæggelse af mindstereservekrav, herunder fastsættelsen af de faktiske reserveforhold, eventuelt afkast af reserver, eventuelle fritagelser fra mindstereserverne eller eventuelle ændringer af sådanne krav for en eller flere specifikke grupper af institutioner, forpligtet til at handle i overensstemmelse med målene for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) som beskrevet i artikel 105, stk. 1, i traktaten, og som gengivet i statuttens artikel 2; dette indebærer bl.a. princippet om ikke at give anledning til nævneværdig

⁽¹⁾ EFT C 246 af 6. 8. 1998, s. 6.

⁽²⁾ EFT C 328 af 26. 10. 1998.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 8. oktober 1998 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ Se side 4 i denne Tidende.

uønsket udflytning eller disintermediering; fastsættelse af sådanne mindstereservekrav kan være en del af formuleringen og gennemførelsen af Fællesskabets monetære politik, som er en af ESCB's grundlæggende opgaver som beskrevet i traktatens artikel 105, stk. 2, første led, og som anført i statuttens artikel 3.1, første led;

- (7) de sanktioner, der kan pålægges i tilfælde af manglende overholdelse af de forpligtelser, der er beskrevet i denne forordning, gælder med forbehold af ESCB's mulighed for at fastsætte passende tvangsbestemmelser over for modparter, herunder hel eller delvis udelukkelse af en institution fra pengepolitiske operationer i tilfælde af alvorlig overtrædelse af mindstereservekravene;
- (8) ESCB og ECB har fået til opgave at udarbejde instrumenterne for den monetære politik med henblik på deres fulde anvendelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (i det følgende benævnt »tredje fase«); udarbejdelsen af disse instrumenter hviler i høj grad på vedtagelsen inden overgangen til tredje fase af ECB-forordninger, der pålægger institutionerne at holde mindstereserver fra den 1. januar 1999; det er ønskeligt, at markedsparterne i løbet af 1998 underrettes om de detaljerede bestemmelser, ECB måtte finde det nødvendigt at vedtage med henblik på gennemførelsen af mindstereservesystemet; det er derfor nødvendigt at tillægge ECB regeludstedende beføjelser fra datoen for denne forordnings ikrafttræden;
- (9) denne forordnings bestemmelser kan kun anvendes effektivt i alle enkeltheder, hvis de deltagende medlemsstater vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at deres myndigheder har beføjelse til i fuldt omfang at bistå og samarbejde med ECB under indsamling og verifikation af information som krævet i denne forordning, i overensstemmelse med traktatens artikel 5 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »Deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten.
- 2) »National centralbank«: en deltagende medlemsstats centralbank.
- 3) »Institution«: enhver enhed i en deltagende medlemsstat, som i medfør af bestemmelserne i statuttens artikel 19.1 skal holde mindstereserver efter pålæg fra ECB.

- 4) »Reservekoefficient«: den procentdel af grundlaget for mindstereserverne, som ECB måtte fastsætte i overensstemmelse med statuttens artikel 19.1.
- 5) »Sanktioner«: bøder, tvangsbøder, strafrente og ikke-rentebærende indskud.

Artikel 2

Ret til at fritage institutioner

ECB kan på et ikke-diskriminerende grundlag fritage institutioner fra mindstereservekrav i overensstemmelse med kriterier fastlagt af ECB.

Artikel 3

Grundlag for mindstereserver

1. Grundlaget for de mindstereserver, som ECB ifølge statuttens artikel 19.1 kan pålægge institutionerne at holde, skal under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 2 og 3 i nærværende artikel omfatte:

- i) institutionens passiver som følge af accept af midler, samt
- ii) passiver afledt af ikke-balanceførte poster, dog ikke
- iii) passiver, der helt eller delvis er gæld til en anden institution i henhold til bestemmelser, der specificeres nærmere af ECB, og
- iv) passiver bestående af gæld til ECB eller en national centralbank.

2. Hvad angår passiver i form af omsættelige gældsinstrumenter kan ECB som alternativ til bestemmelsen i stk. 1, nr. iii), bestemme, at passiver i form af en institutions gæld til en anden institution helt eller delvis fratrækkes i mindstereservegrundlaget hos den institution, der har tilgodehavendet.

3. ECB kan på et ikke-diskriminerende grundlag give mulighed for at trække specifikke typer aktiver fra de passivkategorier, der indgår i mindstereservegrundlaget.

Artikel 4

Reservekoefficient

1. Reserveforhold, som ECB kan specificere i medfør af statuttens artikel 19.1, må ikke overstige 10 % af de relevante passiver, der indgår i mindstereservegrundlaget, men kan være 0 %.

2. Under iagttagelse af stk. 1 kan ECB på et ikke-diskriminerende grundlag nærmere angive differentierede reservekoefficienter for særlige passivkategorier, der indgår i mindstereservegrundlaget.

*Artikel 5***Regeludstedende beføjelse**

Med henblik på anvendelsen af artikel 2, 3 og 4 vedtager ECB, når det er hensigtsmæssigt, forordninger eller beslutninger.

*Artikel 6***Ret til indsamling og verifikation af oplysninger**

1. ECB har ret til fra institutionerne at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelse af mindstereserverne. Sådanne oplysninger er fortrolige.

2. ECB har ret til at verificere nøjagtigheden og kvaliteten af de oplysninger, institutionerne fremsender, for at påvise overholdelse af mindstereservekravene. ECB meddeler institutionen sin beslutning om at verificere data eller iværksætte tvungen indsamling heraf.

3. Retten til at verificere data omfatter retten til:

- a) at kræve fremlæggelse af dokumenter
- b) at undersøge institutionernes regnskaber og optegnelser
- c) at tage kopier eller udskrifter af sådanne regnskaber og optegnelser og
- d) at tilvejebringe skriftlige eller mundtlige forklaringer.

Hvis en institution hindrer indsamling og/eller verifikation af oplysninger, skal den deltagende medlemsstat, hvor de pågældende lokaler er beliggende, yde den nødvendige bistand, herunder sikre adgang til institutionens lokaler, med henblik på udøvelse af ovennævnte rettigheder.

4. ECB kan uddelegere de rettigheder, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, til de nationale centralbanker. I overensstemmelse med statuttens artikel 34.1, første led, kan ECB vedtage en forordning med yderligere specifikation af de betingelser, der gælder for udøvelse af retten til verifikation.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1998.

*Artikel 7***Sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse**

1. Hvis en institution helt eller delvis undlader at holde de mindstereserver, der kræves i henhold til denne forordning og tilknyttede ECB-forordninger eller -beslutninger, kan ECB pålægge en af følgende sanktioner:

- a) betaling af op til 5 procentpoint over ESCB's marginale udlånsrente eller det dobbelte af ESCB's marginale udlånsrente, i begge tilfælde af det beløb af mindstereserverne, som den pågældende institution undlader at stille
- b) krav om, at den pågældende institution indsætter et ikke-rentebærende indskud hos ECB eller de nationale centralbanker på op til 3 gange det beløb af mindstereserverne, som den pågældende institution har undladt at stille. Indskuddets løbetid må ikke overstige det tidsrum, hvor institutionen undlader at holde mindstereserverne.

2. Hvis en sanktion pålægges i overensstemmelse med stk. 1, gælder de principper og procedurer, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 2532/98. Nævnte forordnings artikel 2, stk. 1 og 3, og artikel 3, stk. 1, 2, 3 og 4, finder dog ikke anvendelse, og de tidsrum, der er omtalt i dens artikel 3, stk. 6, 7 og 8, nedsættes til 15 dage.

3. Hvis en institution undlader at overholde andre forpligtelser i henhold til denne forordning eller ECB's forordninger eller beslutninger i forbindelse hermed end de forpligtelser, der er anført i stk. 1, er sanktionerne i tilfælde af en sådan manglende opfyldelse samt grænserne og vilkårene for pålæggelse af disse sanktioner, dem, der er beskrevet i forordning (EF) nr. 2532/98.

*Artikel 8***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5 finder anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden. De øvrige artikler finder anvendelse fra den 1. januar 1999.

På Rådets vegne

R. EDLINGER

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2532/98

af 23. november 1998

om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 108A, stk. 3, og artikel 34.3 i protokollen (nr. 3) om statuttten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (statuttten),

under henvisning til henstilling fra Den Europæiske Centralbank (ECB)⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen⁽³⁾,

i henhold til den procedure, der er fastsat i traktatens artikel 106, stk. 6, og i statuttens artikel 42, og på betingelserne i traktatens artikel 109 K, stk. 5, og i punkt 7 i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) i henhold til statuttens artikel 34.3 sammenholdt med artikel 43.1, artikel 8 i protokol nr. 11 og artikel 2 i protokollen (nr. 12) om visse bestemmelser vedrørende Danmark påfører denne forordning ikke en ikke-deltagende medlemsstat nogen rettigheder eller forpligtelser;
- (2) i henhold til statuttens artikel 34.3 er ECB inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet, berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og beslutninger;
- (3) der kan være tale om manglende opfyldelse af forpligtelser i medfør af ECB-forordninger og -beslutninger inden for ECB's forskellige kompetenceområder;
- (4) for at sikre en ensartet fremgangsmåde ved pålæggelse af sanktioner inden for ECB's forskellige kompetenceområder er det hensigtsmæssigt, at alle almindelige og proceduremæssige bestemmelser vedrørende pålæggelse af sådanne sanktioner er

samlet i en enkelt rådsforordning; andre rådsforordninger foreskriver bestemte sanktioner på bestemte områder og henviser til denne forordning med hensyn til de principper og procedurer, der gælder for pålæggelse af sådanne sanktioner;

- (5) for at skabe et effektivt grundlag for administrationen af sanktioner skal denne forordning overlade ECB et vist skøn, både vedrørende de relevante procedurer og vedrørende disses gennemførelse inden for de grænser og på de vilkår, der er fastlagt i denne forordning;
- (6) Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og ECB har fået til opgave at sørge for at være fuldt operationelle i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (i det følgende benævnt »tredje fase«); rettidig forberedelse er af afgørende betydning for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase; forberedelsen hviler i høj grad på vedtagelsen inden overgangen til tredje fase af ordningen for pålæggelse af sanktioner i tilfælde af foretagenders manglende overholdelse af de forpligtelser, der er pålagt dem i henhold til ECB-forordninger og -beslutninger; det er ønskeligt, at markedsparterne snarest muligt underrettes om de detaljerede bestemmelser, ECB måtte finde det nødvendigt at vedtage for at kunne pålægge sanktioner; det er derfor nødvendigt at tillægge ECB regeludstedende beføjelser fra datoen for denne forordnings ikrafttræden;
- (7) denne forordnings bestemmelser kan kun anvendes effektivt, hvis de deltagende medlemsstater vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at deres myndigheder har beføjelse til i fuldt omfang at bistå og samarbejde med ECB i gennemførelsen af overtrædelsesproceduren som angivet i denne forordning, i overensstemmelse med traktatens artikel 5;
- (8) ECB kan anvende de nationale centralbanker til at udføre de opgaver, der påhviler ESCB, i det omfang det skønnes muligt og passende;
- (9) beslutninger i henhold til denne forordning, som pålægger pekuniære forpligtelser, skal kunne tvangsfuldbyrdes i overensstemmelse med traktatens artikel 192 —

⁽¹⁾ EFT C 246 af 6. 8. 1998, s. 9.

⁽²⁾ EFT C 328 af 26. 10. 1998.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 8. oktober 1998 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »Deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten.
- 2) »National centralbank«: en deltagende medlemsstats centralbank.
- 3) »Foretagender«: private eller offentlige fysiske eller juridiske personer, undtagen offentlige juridiske personer under udøvelse af deres offentlige beføjelser, i en deltagende medlemsstat, hvor de er underlagt forpligtelser som følge af ECB-forordninger og -beslutninger, herunder filialer eller andre faste forretningssteder i en deltagende medlemsstat, hvis hovedkontor eller hjemsted er beliggende uden for en deltagende medlemsstat.
- 4) »Overtrædelse«: enhver af et foretagendes manglende opfyldelser af en forpligtelse, som følger af ECB-forordninger eller -beslutninger.
- 5) »Bøde«: et engangsbeløb, som et foretagende skal betale som sanktion.
- 6) »Tvangsbøde«: et pengebeløb, som et foretagende skal betale som sanktion i tilfælde af fortsat overtrædelse, og som beregnes for hver overtrædelsesdag efter, at der i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, andet afsnit, er givet foretagendet meddelelse om en beslutning, som kræver, at overtrædelsen bringes til ophør.
- 7) »Sanktioner«: bøder og tvangsbøder, der pålægges som følge af en overtrædelse.

Artikel 2

Sanktioner

1. ECB kan pålægge foretagender bøder og tvangsbøder inden for følgende grænser, medmindre andet er angivet i specifikke rådsforordninger:
 - a) bøder: den øvre grænse er 500 000 EUR, og
 - b) tvangsbøder: den øvre grænse er 10 000 EUR pr. overtrædelsesdag. Tvangsbøder kan pålægges i maksimalt seks måneder, efter at foretagendet har modtaget meddelelse om beslutningen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1.
2. ECB skal ved påleggelsen af en sanktion og fastsættelsen af dennes art tage hensyn til proportionalitetsprincippet.

3. ECB tager efter omstændighederne hensyn til forholdene i den pågældende sag, f.eks.:

- a) på den ene side foretagendets gode tro og åbenhed i fortolkningen og opfyldelsen af forpligtelsen i henhold til en ECB-forordning eller -beslutning samt den omhu og samarbejdsvilje, som foretagendet har udvist, eller på den anden side eventuelle beviser for, at foretagendets ansatte forsætligt har handlet svigagtigt
- b) om overtrædelsen har alvorlige konsekvenser
- c) gentagelse, hyppighed eller varighed af det pågældende foretagendes overtrædelse
- d) foretagendets økonomiske fordel af overtrædelsen
- e) foretagendets økonomiske størrelse og
- f) om andre myndigheder tidligere har pålagt samme foretagende sanktioner på grundlag af de samme forhold.

4. Hvis overtrædelsen består i undladelse af at opfylde en forpligtelse, fritager pålæggelse af en sanktion ikke foretagendet for at opfylde denne forpligtelse, medmindre andet udtrykkeligt angives i den beslutning, der træffes i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4.

Artikel 3

Procedureregler

1. Beslutningen om, hvorvidt der skal indledes en overtrædelsesprocedure, træffes af ECB's direktion på eget initiativ eller på grundlag af et forslag herom fra den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsomsråde den påståede overtrædelse har fundet sted, eller til ECB. Meddelelsen skal indeholde detaljerede oplysninger om beskyldningerne mod foretagendet og de beviser, der underbygger disse beskyldninger. I beslutningen kan det efter omstændighederne kræves, at den påståede overtrædelse bringes til ophør, og meddeles det pågældende foretagende, at det kan blive pålagt tvangsbøder.

En skriftlig meddelelse om beslutningen om at indlede en overtrædelsesprocedure sendes til det pågældende foretagende, til den relevante tilsynsmyndighed og til den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsomsråde den påståede overtrædelse har fundet sted, eller til ECB. Meddelelsen skal indeholde detaljerede oplysninger om beskyldningerne mod foretagendet og de beviser, der underbygger disse beskyldninger. I beslutningen kan det efter omstændighederne kræves, at den påståede overtrædelse bringes til ophør, og meddeles det pågældende foretagende, at det kan blive pålagt tvangsbøder.

2. Ved den beslutning, der er omhandlet i stk. 1, kan det kræves, at foretagendet underkaster sig en overtrædelsesprocedure. Under gennemførelsen af overtrædelsesproceduren er ECB eller den nationale centralbank berettiget til:

- a) at kræve fremlæggelse af dokumenter
- b) at undersøge foretagendets regnskaber og optegnelser
- c) at tage kopien eller udskrifter af sådanne regnskaber og optegnelser og
- d) at tilvejebringe skriftlige eller mundtlige forklaringer.

Hvis et foretagende hindrer gennemførelsen af overtrædelsesproceduren, skal den deltagende medlemsstat, hvor de pågældende lokaler er beliggende, yde den nødvendige bistand, herunder sikre ECB eller den nationale centralbank adgang til foretagendets lokaler med henblik på udøvelse af ovennævnte rettigheder.

3. Det pågældende foretagende har ret til at blive hørt af ECB eller den nationale centralbank. Foretagendet skal have mindst 30 dage til at fremlægge sit forsvar.

4. ECB's direktion træffer snarest muligt efter modtagelsen af en meddelelse fra den nationale centralbank, som indleder overtrædelsesproceduren, eller efter høring af den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsomsråde den påståede overtrædelse har fundet sted, en begrundet beslutning om, hvorvidt et foretagende har begået en overtrædelse. I beslutningen angives det endvidere, hvilken sanktion der eventuelt skal pålægges.

5. Beslutningen meddeles det pågældende foretagende skriftligt, og foretagendet oplyses om, at det har ret til at få beslutningen prøvet. Beslutningen meddeles desuden de relevante tilsynsmyndigheder og den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsomsråde overtrædelsen har fundet sted.

6. Det pågældende foretagende har ret til at få direktionsens beslutning prøvet hos ECB's Styrelsesråd. En sådan anmodning skal fremsendes senest 30 dage efter modtagelsen af meddelelsen om beslutningen og skal indeholde alle underbyggende oplysninger og påstande. En sådan anmodning skal indgives skriftligt til ECB's Styrelsesråd.

7. En beslutning fra ECB's Styrelsesråd som reaktion på en anmodning, der er indgivet i henhold til stk. 6, skal omfatte begrundelsen for beslutningen og meddeles skriftligt til det pågældende foretagende, til den relevante tilsynsmyndighed for foretagendet og til den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsomsråde overtrædelsen har fundet sted. I meddelelsen skal foretagendet oplyses om, at det har ret til at få afgørelsen prøvet. Hvis ECB's Styrelsesråd ikke har truffet afgørelse senest to måneder efter anmodningen, kan det pågældende foretagende i overensstemmelse med traktaten anmode om domstolsprøvelse af direktionens beslutning.

8. Sanktioner mod foretagendet må ikke tvangsfuldbyrdes, inden afgørelsen er endelig, enten fordi:

- a) den frist på 30 dage, der er nævnt i stk. 6, er udløbet, uden at foretagendet har anmodet om at få beslutningen prøvet hos ECB's Styrelsesråd, eller
- b) Styrelsesrådet har meddelt foretagendet sin beslutning, eller den periode, der er nævnt i stk. 7, er udløbet, uden at Styrelsesrådet har truffet en beslutning.

9. Indtægter fra sanktioner, der er pålagt af ECB, tilfalder ECB.

10. Hvis overtrædelsen udelukkende vedrører en opgave, der påhviler ESCB i medfør af traktaten og statuten, kan der kun indledes en overtrædelsesprocedure på grundlag af denne forordning, uanset om national lovgivning eller nationale bestemmelser kræver en særskilt procedure. Hvis overtrædelsen desuden vedrører et eller flere områder uden for ESCB's kompetence, er retten til at indlede en overtrædelsesprocedure på grundlag af denne forordning uafhængig af enhver kompetent national myndigheds ret til at indlede særskilte procedurer vedrørende sådanne områder uden for ESCB's kompetence. Denne bestemmelse berører ikke anvendelsen af straffetretten og tilsynsbeføjelserne i de deltagende medlemsstater.

11. Et foretagende skal afholde omkostningerne ved overtrædelsesproceduren, hvis det er fastslået, at det har begået en overtrædelse.

Artikel 4

Tidsfrister

1. Retten til at træffe beslutning om at indlede en overtrædelsesprocedure som anført i denne forordning ophører et år efter, at enten ECB eller den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsomsråde den påståede overtrædelse har fundet sted, først fik kendskab til den påståede overtrædelse, og under alle omstændigheder fem år efter, at overtrædelsen fandt sted, eller i tilfælde af vedvarende overtrædelse fem år efter, at overtrædelsen er bragt til ophør.

2. Retten til at beslutte, om der skal pålægges sanktioner i tilfælde af en overtrædelse som anført i denne forordning, ophører et år efter beslutningen om at indlede proceduren som beskrevet i artikel 3, stk. 1.

3. Retten til at indlede en tvangsfuldbyrdesprocedure ophører seks måneder efter det tidspunkt, hvor afgørelsen kan tvangsfuldbyrdes i medfør af artikel 3, stk. 8.

*Artikel 5***Domstolsprøvelse**

De Europæiske Fællesskabers Domstol har fuld prøvelsesret i den i traktatens artikel 172 anvendte betydning vedrørende endelige beslutninger om pålæggelse af sanktioner.

*Artikel 6***Almindelige bestemmelser og regeludstedende beføjelser**

1. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i denne forordning og bestemmelserne i andre rådsforordninger, som bemyndiger ECB til at pålægge sanktioner, gælder bestemmelserne i sidstnævnte.

2. Under iagttagelse af de grænser og betingelser, der er fastlagt i denne forordning, kan ECB vedtage forordninger, der nærmere angiver, hvordan sanktioner kan pålægges i overensstemmelse med denne forordning, samt retningslinjer for samordning og harmonisering af procedurerne for gennemførelse af en overtrædelsesprocedure.

*Artikel 7***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6, stk. 2, finder anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden. De øvrige artikler finder anvendelse fra den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1998.

På Rådets vegne

R. EDLINGER

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2533/98

af 23. november 1998

om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til protokollen (nr. 3) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (statuten), særlig artikel 5.4,

under henvisning til henstilling fra Den Europæiske Centralbank (ECB) ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen ⁽³⁾,

i henhold til den procedure, der er fastsat i artikel 106, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i statuttens artikel 42, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) ECB skal ifølge statuttens artikel 5.1 med støtte fra de nationale centralbanker indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre de opgaver, som påhviler Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder; med henblik på at smidiggøre udførelsen af disse opgaver, som er beskrevet i traktatens artikel 105, og især udøvelsen af den monetære politik, anvendes den statistiske information hovedsagelig til udarbejdelse af aggregerede statistiske oplysninger, hvor de enkelte økonomiske enheders identitet ikke er relevant, men den kan også bruges på de enkelte økonomiske enheders niveau; statuttens artikel 5.2 foreskriver, at de nationale centralbanker i videst muligt omfang skal udføre de opgaver, der er beskrevet i statuttens artikel 5.1; ifølge statuttens artikel 5.4 fastsætter Rådet, hvilke fysiske og juridiske personer der er undergivet anmeldelseskrav, forskrifter om tavshedspligt og passende regler om håndhævelse; de nationale centralbanker kan samarbejde med andre kompetente myndigheder, herunder de nationale statistiske institutter og markedsregulerende organer med henblik på gennemførelsen af statuttens artikel 5.1;
- (2) for at den statistiske information kan fungere effektivt som instrument i udførelsen af ESCB's opgaver, skal definitioner og procedurer for indsamlingen

være struktureret således, at ECB har evnen og fleksibiliteten til rettidigt at benytte sig af kvalitetsstatistikker, der afspejler de skiftende økonomiske og finansielle forhold og tager hensyn til den byrde, der pålægges rapporteringsenhederne; i den forbindelse bør der tages hensyn ikke blot til udførelsen af ESCB's opgaver og dets uafhængighed, men også til, at den byrde, der lægges på rapporteringsenhederne, holdes på et minimum;

- (3) det er derfor ønskeligt at definere en referencerapporteringspopulation i form af kategorier af rapporterende økonomiske enheder og berørte statistiske anvendelsesmuligheder, som ECB's statistiske beføjelser skal begrænses til; ud fra denne referencepopulation anvender ECB sin regeludstedende beføjelse til at bestemme sin faktiske rapporteringspopulation;
- (4) en homogen rapporteringspopulation er nødvendig for udarbejdelsen af den konsoliderede balance for MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) i de deltagende medlemsstater, hvis hovedformål er at forsyne ECB med et omfattende statistisk billede af den monetære udvikling i de deltagende medlemsstater som et samlet økonomisk område; ECB har udarbejdet og ajourfører en MFI-liste (*List of Monetary Financial Institutions for Statistical Purposes*) baseret på en fælles definition af sådanne institutioner;
- (5) i ovennævnte fælles statistiske definition hedder det, at monetære finansielle institutioner omfatter kreditinstitutter som defineret i fællesskabslovgivningen samt alle andre residente finansielle institutioner, som modtager indlån og/eller nære substitutter for indlån fra enheder, undtagen monetære finansielle institutioner, og som for egen regning (i det mindste i økonomisk henseende) yder lån og/eller foretager investeringer i værdipapirer;
- (6) postgiroinstitutter, som ikke falder ind under den fælles statistiske definition af monetære finansielle institutioner, kan alligevel underlægges ECB's statistiske rapporteringskrav inden for finansielle statistikker og betalingssystemstatistik, da de i betyde-

⁽¹⁾ EFT C 246 af 6. 8. 1998, s. 12.

⁽²⁾ EFT C 328 af 26. 10. 1998.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 8. oktober 1998 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

- ligt omfang modtager indlån og/eller nære substitutter for indlån og foretager transaktioner i betalingsystemer;
- (7) i Det Europæiske National- og Regionalregnskabs-system 1995 ⁽¹⁾ (ENS 95) omfatter monetære finansielle institutioner derfor delsektorerne »centralbanken« og »andre monetære finansielle institutioner« og kan kun udvides ved at medtage institutioner fra delsektoren »andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser«;
- (8) statistikker over betalingsbalancen, kapitalbalancen over for udlandet, værdipapirer, elektroniske penge og betalingssystemer er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine opgaver uafhængigt;
- (9) brugen af betegnelserne »juridiske og fysiske personer« i statuttens artikel 5.4 skal fortolkes i overensstemmelse med medlemsstaternes praksis inden for finansiell statistik og betalingsbalancestatistik, så begreberne også omfatter enheder, som hverken er juridiske eller fysiske personer i medfør af den respektive nationale lovgivning, men som alligevel falder ind under de relevante delsektorer i ENS 95; enheder som interessentskaber, filialer, investeringsforeninger (UCITS) og fonde, som i henhold til den respektive lovgivning ikke har status som juridiske personer, kan blive pålagt rapporteringskrav; i sådanne tilfælde pålægges rapporteringskravet de personer, der i henhold til den pågældende nationale lovgivning er repræsentanter for de pågældende enheder i retlige anliggender;
- (10) den statistiske indberetning af balancer for de institutter, der er omtalt i statuttens artikel 19.1, kan ligeledes anvendes til beregning af de mindstere-server, som det pålægges disse institutter at holde;
- (11) ECB's Styrelsesråd har til opgave at fastlægge opgavefordelingen mellem ECB og de nationale centralbanker vedrørende indsamling og verifikation af statistisk information og håndhævelse heraf under hensyn til princippet i statuttens artikel 5.2 samt at fordele de opgaver, som de nationale myndigheder påtager sig inden for deres kompetenceområder, med henblik på at udarbejde statistik af en ensartet høj kvalitet;
- (12) i de første år med det fælles valutaområde kan det være nødvendigt af hensyn til omkostningseffektiviteten at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav gennem overgangsprocedurer på grund af eksisterende begrænsninger i indsamlingssystemerne; dette kan især i forbindelse med betalingsbalancens finansielle poster indebære, at data om grænseoverskridende positioner eller transaktioner, hvor de deltagende medlemsstater betragtes som et samlet økonomisk område, i de første år med det fælles valutaområde kan beregnes under anvendelse af alle positioner eller transaktioner mellem residenter i en deltagende medlemsstat og resider i andre lande;
- (13) de grænser og vilkår, der gælder for ECB's beføjelser til at pålægge foretagender sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til ECB's forordninger og beslutninger, er defineret i Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner ⁽²⁾ i overensstemmelse med statuttens artikel 34.3; i tilfælde af modstrid mellem ovennævnte forordningsbestemmelser og bestemmelserne i nærværende forordning, der bemyndiger ECB til at pålægge sanktioner, har bestemmelserne i nærværende forordning forrang; sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til denne forordning berører ikke ESCB's mulighed for at fastsætte passende tvangsbestemmelser over for modparter, herunder delvis eller total udelukkelse af en rapporteringsenhed fra pengepolitiske operationer i tilfælde af alvorlig overtrædelse af de statistiske rapporteringskrav;
- (14) forordninger udstedt af ECB i henhold til statuttens artikel 34.1 påfører ikke ikke-deltagende medlemsstater nogen rettigheder eller forpligtelser;
- (15) Danmark har under henvisning til artikel 1 i protokollen (nr. 12) om visse bestemmelser vedrørende Danmark i forbindelse med Edinburgh-aftalen af 12. december 1992 meddelt, at Danmark ikke ønsker at deltage i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union; i overensstemmelse med punkt 2 i den pågældende protokol gælder alle artikler og bestemmelser i traktaten og statuten, hvori der henvises til en dispensation, derfor for Danmark;

⁽¹⁾ EFT L 310 af 30. 11. 1996, s. 1.

⁽²⁾ Se side 4 i denne Tidende.

- (16) I i medfør af punkt 8 i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland gælder statuttens artikel 34.1 og 34.3 ikke for Det Forenede Kongerige, medmindre landet deltager i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union;
- (17) det erkendes, at den statistiske information, der er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav, er forskellig for henholdsvis deltagende og ikke-deltagende medlemsstater, men statuttens artikel 5 gælder både for deltagende og ikke-deltagende medlemsstater; sammen med traktatens artikel 5 indebærer dette en forpligtelse for medlemsstaterne til på nationalt plan at udforme og gennemføre alle de foranstaltninger, de anser for nødvendige for at gennemføre indsamlingen af den statistiske information, der er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav, og de rettidige forberedelser på statistikområdet, for at de kan blive deltagende medlemsstater;
- (18) den fortrolige statistiske information, som ECB og de nationale centralbanker skal tilvejebringe med henblik på udførelsen af ESCB's opgaver, skal beskyttes for at opnå og bevare rapporteringsenhedernes tillid; når denne forordning er vedtaget, er der ikke længere grund til at påberåbe sig bestemmelser om tavshedspligt, som hindrer udveksling af fortrolig statistisk information i forbindelse med ESCB's opgaver, i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾;
- (19) ifølge statuttens artikel 38.1 er medlemmerne af de besluttende organer — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, og ifølge statuttens artikel 38.2 er personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af fællesskabslovgivning, der pålægger tavshedspligt, underlagt denne lovgivning;
- (20) ECB's ansatte, som overtræder de regler, der gælder for dem, uanset om overtrædelsen er forsætlig eller uagtsom, pådrager sig disciplinære sanktioner og eventuelt straf for overtrædelse af bestemmelserne om tjenestehemmeligheder, i henhold til bestemmelserne i både artikel 12 og 18 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter;
- (21) den eventuelle brug af statistisk information under udførelsen af de opgaver, ESCB skal udføre i overensstemmelse med traktatens artikel 105, mindsker den samlede rapporteringsbyrde, men indebærer samtidig, at de forskrifter om tavshedspligt, som er fastlagt i denne forordning, til en vis grad skal være anderledes end de generelle fællesskabs- og internationale principper om statistisk tavshedspligt, især bestemmelserne om statistisk fortrolighed i Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker⁽²⁾; i henhold til dette punkt vil ECB tage hensyn til principperne bag Fællesskabets statistikker som anført i artikel 10 i forordning (EF) nr. 322/97;
- (22) de forskrifter om tavshedspligt, som er fastlagt i denne forordning, gælder kun fortrolig statistisk information, der fremsendes til ECB med henblik på udførelse af ESCB's opgaver, og de påvirker ikke særlige nationale eller fællesskabsbestemmelser vedrørende overførsel af andre typer information til ECB; de regler om statistisk fortrolighed, som de nationale statistiske institutter og Kommissionen anvender på de statistiske oplysninger, de indsamler på egne vegne, skal overholdes;
- (23) med henblik på statuttens artikel 5.1 skal ECB samarbejde på statistikområdet med fællesskabsinstitutionerne eller -organerne samt med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne eller i tredjelande og med internationale organisationer; ECB og Kommissionen opretter passende rammer for samarbejdet på statistikområdet for at udføre deres opgaver på den mest effektive måde og mindske byrden for rapporteringsenhederne mest muligt;
- (24) ESCB og ECB har fået til opgave at udarbejde de statistiske rapporteringskrav for euro-området med henblik på deres fulde anvendelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (i det følgende benævnt »tredje fase«); rettidig forberedelse på statistikområdet er af afgørende betydning for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase; udarbejdelsen af rapporteringskravene hviler i høj grad på vedtagelsen inden overgangen til tredje fase

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23. 11. 1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 52 af 22. 2. 1997, s. 1.

af ECB-forordninger om statistikkkrav; det er ønskeligt, at markedsparterne i løbet af 1998 underrettes om de detaljerede bestemmelser, ECB måtte finde det nødvendigt at vedtage med henblik på opfyldelsen af de statistiske rapporteringskrav; det er derfor nødvendigt at tillægge ECB regeludstedende beføjelser fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

- (25) denne forordnings bestemmelser kan kun anvendes effektivt, hvis alle de deltagende medlemsstater vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at deres myndigheder har beføjelse til i fuldt omfang at bistå og samarbejde med ECB, hvad angår verifikation og tvungen indsamling af statistisk information, i overensstemmelse med traktatens artikel 5 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »ECB's statistiske rapporteringskrav«: den statistiske information, som rapporteringsenhederne skal tilvejebringe, og som er nødvendig for udførelsen af ESCB's opgaver.
- 2) »Rapporteringsenheder«: de juridiske og fysiske personer og de i artikel 2, stk. 3, omtalte enheder, som er underlagt ECB's statistiske rapporteringskrav.
- 3) »Deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten.
- 4) »Resident« og »med hjemsted i«: med et økonomisk interessecenter inden for et lands økonomiske område som beskrevet i bilag A; i denne forbindelse forstås ved »grænseoverskridende positioner« og »grænseoverskridende transaktioner« henholdsvis positioner og transaktioner i aktiver og/eller passiver tilhørende residenter i deltagende medlemsstater betragtet som et samlet økonomisk område i forhold til residenter i ikke-deltagende medlemsstater og/eller residenter i tredjelande.
- 5) »Kapitalbalancen over for udlandet«: balancen for grænseoverskridende finansielle aktiver og passiver.
- 6) »Elektroniske penge«: elektronisk lagring af monetær værdi på teknisk udstyr, herunder forudbetalte betalingskort, der i vidt omfang kan anvendes til betalinger til andre enheder end udstederen uden nødvendigvis at involvere bankkonti i transaktionen, og som fungerer som et forudbetalt ihændeaverinstrument.

Artikel 2

Referencerapporteringspopulation

1. Med henblik på opfyldelse af ECB's statistiske rapporteringskrav har ECB, i overensstemmelse med statuttens artikel 5.2 assisteret af de nationale centralbanker, ret til at indsamle statistisk information inden for grænserne af referencerapporteringspopulationen og af, hvad der er nødvendigt for at udføre ESCB's opgaver.
2. Referencerapporteringspopulationen omfatter følgende rapporteringsenheder:
 - a) Juridiske og fysiske personer, der falder inden for delsektorerne »centralbanken«, »andre monetære finansielle institutioner« og »andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser« som beskrevet i bilag B, som har hjemsted i en medlemsstat, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav inden for finansiell statistik og betalingssystemstatistik
 - b) postgiroinstitutter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav inden for finansiell statistik og betalingssystemstatistik
 - c) juridiske og fysiske personer med hjemsted i en medlemsstat, i det omfang de besidder grænseoverskridende positioner eller udfører grænseoverskridende transaktioner, og den statistiske information, der vedrører sådanne positioner eller transaktioner, er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav inden for betalingsbalancestatistik eller kapitalbalancen over for udlandet
 - d) juridiske og fysiske personer med hjemsted i en medlemsstat, i det omfang den statistiske information vedrørende de af sådanne personer udstedte værdipapirer eller elektroniske penge er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav.

3. En enhed, som ellers ville være dækket af definitionen i stk. 2, men som ifølge residentslandets nationale lovgivning hverken er en juridisk person eller en gruppe fysiske personer, skønt den kan være underlagt rettigheder og forpligtelser, betragtes som en rapporteringsenhed. En sådan enheds rapporteringspligt opfyldes af de personer, der repræsenterer enheden i retlige anliggender.

Hvis en juridisk person, en gruppe fysiske personer eller en enhed som omtalt i første afsnit har en filial, der er resident i et andet land, fungerer filialen selv som rapporteringsenhed, uanset hvor hovedkontoret er beliggende, i det omfang filialen opfylder vilkårene i stk. 2, med undtagelse af kravet om selvstændig juridisk personlighed. Flere filialer i samme medlemsstat, uanset antal, betragtes som en filial, når de tilhører samme økonomiske delsektor. En filials rapporteringspligt opfyldes af de personer, der repræsenterer filialen i retlige anliggender.

Artikel 3

Modaliteter for definition af statistiske rapporteringskrav

ECB skal ved definitionen og pålæggelsen af de statistiske rapporteringskrav specificere den faktiske rapporteringspopulation inden for referencerapporteringspopulationen som defineret i artikel 2. For så vidt ikke andet er fastsat for opfyldelsen af de statistiske rapporteringskrav:

- a) skal ECB mindske rapporteringsbyrden mest muligt, herunder ved anvendelse af eksisterende statistikker i videst muligt omfang
- b) skal ECB tage højde for Fællesskabets og internationale statistiske standarder
- c) kan ECB helt eller delvis fritage nærmere angivne klasser af rapporteringsenheder fra ECB's statistiske rapporteringskrav.

Artikel 4

Medlemsstaternes forpligtelser

Medlemsstaterne skal organisere sig inden for statistikområdet og samarbejde med ESCB i fuldt omfang med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i medfør af statutens artikel 5.

Artikel 5

ECB's regeludstedende beføjelse

1. ECB kan vedtage forordninger vedrørende definition og pålæggelse af de statistiske rapporteringskrav over for den faktiske rapporteringspopulation i de deltagende medlemsstater.

2. For at sikre den sammenhæng, der kræves for at udarbejde statistikker, som opfylder de respektive informationskrav, skal ECB høre Kommissionen vedrørende udkast til forordninger i tilfælde af tilknytning til Kommissionens statistikkraft. Komitéen for Penge-, Finansiell- og Betalingsbalancestatistik deltager inden for rammerne af sin kompetence i samarbejdsprocessen mellem Kommissionen og ECB.

Artikel 6

Verifikationsret og tvungen indsamling af statistisk information

1. Hvis en rapporteringsenhed med hjemsted i en deltagende medlemsstat mistænkes for overtrædelse som beskrevet i artikel 7, stk. 2, af ECB's statistiske rapporteringskrav, er ECB og i overensstemmelse med statutens artikel 5.2 den nationale centralbank i den pågældende deltagende medlemsstat berettiget til at verificere den statistiske informations nøjagtighed og kvalitet samt foranstalte tvungen indsamling. Hvis den pågældende statistiske information er nødvendig for at påvise overensstemmelse med mindstereservekrav, udføres verifikationen imidlertid i overensstemmelse med artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver⁽¹⁾. Retten til at kontrollere statistisk information eller foranstalte tvungen indsamling heraf omfatter retten til:

- a) at kræve fremlæggelse af dokumenter
- b) at undersøge rapporteringsenhedernes regnskaber og optegnelser
- c) at tage kopier eller udskrifter af sådanne regnskaber og optegnelser og
- d) at tilvejebringe skriftlige eller mundtlige forklaringer.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

2. ECB eller den kompetente nationale centralbank meddeler skriftligt rapporteringsenheden sin beslutning om at verificere statistisk information eller foranstaltningen indsamling heraf med nærmere angivelse af tidsfristen for overholdelse af verificationsanmodningen, hvilke sanktioner der kan blive tale om i tilfælde af manglende overholdelse, samt retten til at få sagen prøvet. ECB og den pågældende nationale centralbank orienterer hinanden om sådanne verificationsanmodninger.

3. Ved verifikation og tvungen indsamling af statistisk information følges de nationale procedurer. Omkostningerne i forbindelse hermed afholdes af rapporteringsenheden, hvis det er fastslået, at den har overtrådt de statistiske rapporteringskrav.

4. ECB kan vedtage forordninger med nærmere angivelse af betingelserne for udøvelse af verificationsretten eller retten til at foranstalte tvungen indsamling af statistisk information.

5. Inden for deres kompetenceområde yder de nationale myndigheder i de deltagende medlemsstater den nødvendige bistand til ECB og de nationale centralbanker under udøvelsen af de beføjelser, der er anført i denne artikel.

6. Hvis en rapporteringsenhed modsætter sig eller hindrer verifikationsprocessen eller tvungen indsamling af den krævede statistiske information, skal den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenhedens lokaler er beliggende, yde den nødvendige bistand, herunder sikre ECG eller den nationale centralbank adgang til rapporteringsenhedens lokaler med henblik på udøvelse af de i stk. 1 nævnte rettigheder.

Artikel 7

Pålæggelse af sanktioner

1. De sanktioner, der er anført i denne artikel, kan ECB pålægge rapporteringsenheder, der er underlagt rapporteringskrav og har hjemsted i en deltagende medlemsstat, og som ikke opfylder forpligtelserne i medfør af denne forordning eller ECB-forordninger eller -beslutninger, hvorved ECB's statistiske rapporteringskrav fastlægges og pålægges.

2. Forpligtelsen til at overføre visse statistiske oplysninger til ECB eller de nationale centralbanker betragtes som overtrådt, hvis:

a) ECB eller den nationale centralbank ikke har modtaget statistisk information inden for den fastsatte tidsfrist, eller

b) den statistiske information er unøjagtig, ufuldstændig eller i en form, der ikke opfylder kravet.

3. Forpligtelsen til at give ECB og de nationale centralbanker mulighed for at verificere nøjagtigheden og kvaliteten af den statistiske information, der af rapporteringsenheden er indsendt til ECB eller til den nationale centralbank, betragtes som overtrådt, når en rapporteringsenhed hindrer denne adgang. En sådan hindring omfatter, men er ikke begrænset til, fjernelse af dokumenter og fysisk hindring af adgang for ECB eller den nationale centralbank, hvor denne adgang er nødvendig, for at de kan udføre deres verifikationsopgaver eller tvungne indsamling.

4. ECB kan pålægge en rapporteringsenhed følgende sanktioner:

a) i tilfælde af en overtrædelse som defineret i stk. 2, litra a), dagbøder på højst 10 000 EUR, idet den samlede bøde ikke kan overstige 100 000 EUR

b) i tilfælde af en overtrædelse som defineret i stk. 2, litra b), en bøde på højst 200 000 EUR og

c) i tilfælde af en overtrædelse som defineret i stk. 3, en bøde på højst 200 000 EUR.

5. Ud over sanktionerne i stk. 4 er rapporteringsenheden også forpligtet til at betale omkostningerne ved verifikationen og den tvungne indsamling som angivet i artikel 6, stk. 3.

6. Under udøvelse af de beføjelser, der er anført i denne artikel, handler ECB i overensstemmelse med de principper og procedurer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2532/98.

Artikel 8

Forskrifter om tavshedspligt

1. Inden for denne forordnings anvendelsesområde og af hensyn til forskrifterne om tavshedspligt, som omfatter den statistiske information, der er nødvendig, for at ESCB kan udføre sine opgaver, betragtes statistisk information som fortrolig, når den gør det muligt at identificere rapporteringsenheder eller andre juridiske personer, fysiske personer, enheder eller filialer enten direkte ved hjælp af navn, adresse eller en officiel identifikationskode eller indirekte, når individuelle oplysninger kan afledes ud fra den pågældende information. For at bestemme, om en rapporteringsenhed eller anden juridisk person, fysisk person, enhed eller filial er identificerbar, tages der hensyn til alle midler, som med rimelighed kan anvendes af tredjemand til at identificere ovennævnte rapporte-

ringsenhed eller anden juridiske person, fysiske person, enhed eller filial. Statistisk information fra kilder, der er tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med national lovgivning, betragtes ikke som fortrolig.

2. Overførsel fra de nationale centralbanker til ECB af fortrolig statistisk information finder sted i det omfang og med den detaljeringsgrad, der er nødvendig for udførelse af de opgaver, der skal udføres gennem ESCB, jf. traktatens artikel 105.

3. Rapporteringsenhederne informeres om, til hvilke statistiske eller andre administrative formål den statistiske information, de har indsendt, bruges. Rapporteringsenhederne har ret til at få oplysninger om retsgrundlaget for overførslen og de vedtagne beskyttelsesforanstaltninger.

4. Fortrolig statistisk information, der er indsendt til ECB, anvendes af ECB udelukkende til udførelse af ESCB's opgaver, undtagen i følgende tilfælde:

- a) hvis rapporteringsenheden eller den anden juridiske person, fysiske person, enhed eller filial, der kan identificeres, udtrykkeligt har givet sit samtykke til brug af ovennævnte statistiske information til andre formål, eller
- b) til udarbejdelse af specifikke EF-statistikker efter aftale mellem Kommissionen og ECB i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 322/97, eller
- c) for at give videnskabelige forskningsorganer adgang til fortrolig statistisk information, som ikke giver mulighed for direkte identifikation, dog med forbehold af national lovgivning og ovennævnte udtrykkelige samtykke fra den nationale myndighed, der fremsendte oplysningerne.

5. Den indsamlede fortrolige statistiske information anvendes af de nationale centralbanker udelukkende til overholdelse af ECB's statistiske rapporteringskrav med henblik på udførelse af ESCB's opgaver, undtagen:

- a) hvis rapporteringsenheden eller den anden juridiske person, fysiske person, enhed eller filial, der kan identificeres, udtrykkeligt har givet sit samtykke til brug af ovennævnte statistiske information til andre formål, eller
- b) hvis oplysningerne anvendes på nationalt plan til statistik i henhold til en aftale mellem de nationale statistikmyndigheder og den nationale centralbank eller til udarbejdelse af EF-statistikker i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 322/97, eller

c) hvis den statistiske information anvendes inden for tilsynsvirksomhed eller til i overensstemmelse med statuttens artikel 14.4 at udføre andre funktioner end dem, der er specificeret i statuten, eller

d) til at give videnskabelige forskningsorganer adgang til fortrolig statistisk information, som ikke giver mulighed for direkte identifikation.

6. Denne artikel må ikke hindre, at fortrolig statistisk information, der er indsamlet med andre formål end opfyldelse eller i tillæg til opfyldelse af ECB's statistiske rapporteringskrav, anvendes til at opfylde disse andre formål.

7. Denne artikel gælder kun indsamling og overførsel af fortrolig statistisk information med henblik på opfyldelse af ECB's statistiske rapporteringskrav; den berører ikke særlige nationale eller fællesskabsbestemmelser om overførsel af andre typer oplysninger til ECB.

8. Denne forordning gælder, for så vidt ikke andet er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF.

I tilfælde af forelæggelse for ECB af oplysninger, der er indsamlet af nationale statistiske institutter og Kommissionen, finder denne forordning anvendelse med hensyn til statistisk tavshedspligt, for så vidt ikke andet er fastsat i forordning (EF) 322/97.

9. ECB og de nationale centralbanker træffer alle nødvendige reguleringsmæssige, administrative, tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at beskytte fortrolig statistisk information. ECB fastlægger fælles regler og mindstestandarder for at hindre ulovlig videregivelse og uautoriseret brug. Beskyttelsesforanstaltningerne gælder alle fortrolige statistiske oplysninger som defineret i stk. 1.

10. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte fortrolig statistisk information, herunder medlemsstaternes iværksættelse af passende håndhævelsesforanstaltninger i tilfælde af overtrædelse.

Artikel 9

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5, artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 9, finder anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden. De øvrige artikler finder anvendelse fra den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1998.

På Rådets vegne

R. EDLINGER

Formand

BILAG A

AFGRÆNSNING AF DEN NATIONALE ØKONOMI

- 2.04. De enheder — det være sig institutionelle enheder, lokale faglige enheder eller homogene produktionsenheder — som udgør et lands økonomi, og hvis transaktioner registreres i ENS, er de enheder, hvis økonomiske interessecentrum er placeret inden for det pågældende lands økonomiske område. Disse enheder, kaldet residente enheder, kan men skal ikke have det pågældende lands nationalitet, kan, men skal ikke være en juridisk enhed, og kan, men skal ikke være til stede på det pågældende lands økonomiske område på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres. Efter at have foretaget denne afgrænsning af den nationale økonomi ved hjælp af de residente enheder er det nødvendigt at definere betydningen af begreberne økonomisk område og økonomisk interessecentrum.
- 2.05. Ved det økonomiske område forstås:
- det geografiske område, der administreres af en regering, inden for hvilket personer, varer, tjenester og kapital bevæger sig frit
 - toldfri zoner, herunder toldfri lagre og fabrikker under toldopsyn
 - det nationale luftrum, territorialfarvand og den del af kontinentalsoklen, der ligger i det internationale farvand, som er under landets overhøjhed (!)
 - territoriale enklaver, dvs. geografiske områder beliggende i udlandet, og som i henhold til internationale traktater eller aftaler mellem stater anvendes af landets offentlige myndigheder (ambassader, konsulater, militærbaser, videnskabelige baser osv.)
 - forekomster af olie, naturgas osv. i internationalt farvand uden for landets kontinentalsokkel, som udnyttes af enheder, der er residente på landets område som defineret i ovenstående underafsnit.
- 2.06. Det økonomiske område omfatter ikke eksterritoriale enklaver (dvs. dele af landets eget geografiske område, som bruges af andre landes offentlige myndigheder, af Den Europæiske Unions institutioner eller af internationale organisationer i henhold til internationale traktater eller aftaler mellem stater (?)).
- 2.07. Begrebet økonomisk interessecentrum angiver, at der findes en placering inden for det økonomiske område, på eller ud fra hvilken en enhed udøver og har til hensigt fortsat at udøve økonomiske aktiviteter og transaktioner i betydeligt omfang, enten tidsubegrænset eller over en længere, tidsbegrænset periode (et år eller mere). Det følger heraf, at en enhed, der udfører sådanne transaktioner på flere landes økonomiske områder, betragtes som havende et økonomisk interessecentrum i hvert af disse lande. Ejendomsret til jord og bygninger inden for det økonomiske område betragtes som tilstrækkeligt til, at ejeren har et økonomisk interessecentrum på området.
- 2.08. På grundlag af disse definitioner kan enheder, der anses for residente i et givet land, opdeles i følgende grupper:
- enheder, hvis hovedaktivitet er produktion, finansiering, forsikring eller omfordeling, for så vidt angår alle deres transaktioner, undtagen transaktioner vedrørende ejendomsret til jord og bygninger
 - enheder, hvis hovedaktivitet er forbrug⁽³⁾, for så vidt angår alle deres transaktioner, undtagen transaktioner vedrørende ejendomsret til jord og bygninger
 - alle enheder i deres egenskab af ejere af jord eller bygninger, med undtagelse af ejere af eksterritoriale enklaver, der udgør en del af andre landes økonomiske område eller som er stater sui generis (se punkt 2.06).

(!) Fiskefartøjer, andre skibe, flydende platforme og luftfartøjer behandles i ENS som alt andet mobilt udstyr, hvad enten de ejes og/eller drives af residente enheder i landet eller ejes af ikke-residente enheder og drives af residente enheder. Transaktioner vedrører ejendomsret (faste bruttoinvesteringer) og brug (udlejning, forsikring osv.) af denne type udstyr henregnes til økonomien i det land, hvor henholdsvis ejeren og/eller operatøren er resident. Finansiell leasing betragtes som en overdragelse af ejendomsretten.

(?) Områder, der anvendes af Den Europæiske Unions institutioner og internationale organisationer, betragtes således som stater sui generis. Sådanne stater er kendetegnet ved, at de eneste residente enheder er institutionerne selv (se punkt 2, 10, litra e).

(3) Forbrug er ikke husholdningernes eneste mulige aktivitet. Husholdninger kan som erhvervsdrivende udøve enhver form for økonomisk aktivitet.

- 2.09. For enheder, hvis hovedaktivitet er produktion, finansiering, forsikring eller omfordeling, for så vidt angår alle deres transaktioner, undtagen transaktioner vedrørende ejendomsret til jord og bygninger, skelnes der mellem to tilfælde:
- aktiviteter, der udelukkende udøves på landets økonomiske område: enheder, der udøver sådanne aktiviteter, er residente enheder i det pågældende land
 - aktiviteter, der udøves i et år eller derover, i flere landes økonomiske områder: kun den del af enheden, der har et økonomisk interessecentrum på landets økonomiske område, anses for at være en resident enhed. Der kan enten være tale om:
 - en institutionel resident enhed, hvor de aktiviteter, der udøves i mere end et år i udlandet, er udskilt og behandles separat ⁽¹⁾, eller
 - en fiktiv resident enhed, for så vidt angår den aktivitet, der udøves i landet i mere end et år af en enhed, der er resident i et andet land.
- 2.10. For enheder, hvis hovedaktivitet er forbrug, bortset fra i deres egenskab af ejere af jord og bygninger, betragtes husholdninger, der har et økonomisk interessecentrum i landet, som residente enheder, selv om de tager til udlandet i kortere perioder (mindre end et år). Disse omfatter navnlig følgende grupper:
- grænsearbejdere, dvs. personer, som dagligt krydser grænsen for at arbejde i et naboland
 - sæsonarbejdere, dvs. personer, som forlader landet i adskillige måneder, men i mindre end et år, for at arbejde i et andet land inden for sektorer, hvor der findes et midlertidigt behov for ekstra arbejdskraft
 - turister, patienter, studerende ⁽²⁾, embedsmænd på tjenesterejse, forretningsfolk, sælgere, kunstnere, og besætningsmedlemmer, som rejser i udlandet
 - lokalt ansatte, der arbejder i eksterriale enklaver i udlandet
 - ansatte ved Den Europæiske Unions institutioner samt ved internationale civile eller militære organisationer, som har hovedkvarter i eksterriale enklaver
 - officielle repræsentanter, civile eller militære, for landets regering (herunder disses husholdninger), der er bosat i territoriale enklaver.
- 2.11. Alle enheder i deres egenskab af ejere af jord og/eller bygninger, som udgør en del af det økonomiske område, betragtes som residente enheder eller fiktive residente enheder i det land, hvor jorden eller bygningerne er beliggende.

⁽¹⁾ Kun i tilfælde, hvor denne aktivitet udøves i mindre end et år, skal den ikke adskilles fra den producerende institutionelle enheds aktiviteter. Dette kan også være tilfældet, når den pågældende aktivitet, selv om den udøves i et år eller derover, er af et ubetydeligt omfang og under alle omstændigheder, når den består i at installere udstyr i udlandet. En enhed, der er resident i et andet land, og som udfører byggeaktiviteter i det pågældende land i mindre end et år, betragtes imidlertid som havende sit økonomiske interessecentrum på landets økonomiske område, hvis resultatet af byggeaktiviteten udøver faste bruttoinvesteringer. En sådan enhed skal derfor behandles som en fiktiv resident enhed.

⁽²⁾ Studerende betragtes altid som residerter, uanset varigheden af deres studier i udlandet.

BILAG B

DELSEKTOREN CENTRALBANKEN (S.121)

- 2.45. *Definition:* Delsektoren centralbanken (S.121) består af alle finansielle selskaber og kvasi-selskaber, hvis hovedfunktion består i at udstede penge, opretholde den indenlandske og udenlandske værdi af den nationale valuta samt at opbevare alle landets internationale reserver eller en del heraf.
- 2.46. Delsektor S.121 omfatter følgende finansielle formidlere:
- a) den nationale centralbank, også hvor den indgår i Det Europæiske System af Centralbanker
 - b) centrale monetære organer hovedsagelig i offentligt regi (f.eks. organer, der forvalter veksling af valuta eller udsteder penge), som fører et fuldstændigt regnskab og har fri beslutningsret i forhold til de statslige forvaltnings- og servicemyndigheder. Disse aktiviteter udøves for det meste enten inden for statslig forvaltning og service eller inden for centralbanken. I disse tilfælde er der ikke tale om nogen selvstændig institutionel enhed.
- 2.47. Delsektor S.121 omfatter ikke myndigheder og organer (bortset fra centralbanken), som regulerer eller fører tilsyn med finansielle selskaber eller finansmarkederne.

DELSEKTOREN ANDRE MONETÆRE FINANSIELLE INSTITUTIONER (S.122)

- 2.48. *Definition:* Delsektoren andre monetære finansielle institutioner (S.122) omfatter alle finansielle selskaber og kvasi-selskaber — med undtagelse af enheder klassificeret under delsektoren centralbanken — der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiel formidling, og hvis aktiviteter består i at modtage indlån, og/eller indlånslignende indskud fra andre institutionelle enheder end monetære finansielle institutioner, og som for egen regning yder lån og/eller foretager investeringer i værdipapirer.
- 2.49. De monetære finansielle institutioner (MFI'er) omfatter delsektoren centralbanken (S.121) og delsektoren andre monetære finansielle institutioner (S.122) og svarer til de monetære finansielle institutioner til statistiske formål, som defineret af EMI.
- 2.50. MFI'er kan ikke uden videre benævnes »banker«, for de kan eventuelt omfatte nogle finansielle selskaber, som ikke kan kalde sig banker, og nogle, som måske ikke må kalde sig banker i visse lande, mens andre finansielle selskaber, der betegner sig selv som banker, måske slet ikke er MFI'er. Generelt henregnes følgende finansielle formidlere under delsektor S.122:
- a) forretningsbanker, »universal«-banker og andre ikke-specialiserede banker
 - b) sparekasser (herunder sparekasser, som forvalter båndlagte midler, samt låne- og sparekasser)
 - c) postgiroinstitutioner, postbanker, girobanker
 - d) lånekasser, herunder landbrugslånekasser
 - e) andelskasser, andelslånekasser o.l.
 - f) specialiserede banker (f.eks. erhvervsbanker, emissionskonsortier, privatkundebanker).
- 2.51. Følgende finansielle formidlere kan også klassificeres i delsektor S.122, når deres aktivitet består i fra offentligheden at modtage midler, der skal tilbagebetales, enten i form af indlån eller under andre former, såsom løbende udstedelse af obligationer og andre tilsvarende værdipapirer. Ellers skal de klassificeres i delsektor S.123:
- a) selskaber, der formidler lån mod pant i fast ejendom (realkreditinstitutioner som f.eks. kreditforeninger, hypotekbanker o.l.)
 - b) investeringsforeninger, investeringsselskaber og andre former for kollektiv investering, f.eks. foretagender, der beskæftiger sig med kollektive investeringer i omsættelige værdipapirer (UCITS)
 - c) kommunale lånekasser.

2.52. Delsektor S.122 omfatter ikke:

- a) holdningselskaber, der udelukkende kontrollerer og leder en gruppe af datterselskaber hovedsagelig bestående af andre monetære finansielle institutioner, men som ikke selv tilhører delsektoren andre monetære finansielle institutioner. Sådanne holdningselskaber klassificeres i delsektor S.123.
- b) non profitinstitutioner med status af uafhængige juridiske enheder, som er rettet mod andre monetære finansielle institutioner, men som ikke foretager finansiel formidling.

DELSEKTOREN ANDRE FINANSIELLE FORMIDLERE, UNDTAGEN FORSIKRINGSSKABER OG PENSIONS KASSER (S.123)

2.53. *Definition:* Delsektoren andre finansielle formidlere undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser (S.123) omfatter alle finansielle selskaber og kvasi-selskaber, der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiel formidling ved at indgå forpligtelser, undtagen i form af penge, indlån og/eller indlånslignende indskud fra andre institutionelle enheder end monetære finansielle selskaber, eller forsikringstekniske reserver.

2.54. Delsektor S.123 omfatter forskellige former for finansielle formidlere, især dem, der hovedsagelig er beskæftiget med langfristet finansiering. I de fleste tilfælde er det den ofte lange løbetid, som adskiller disse fra delsektoren andre monetære finansielle institutioner. Eftersom der ikke er tale om passiver i form af forsikringstekniske reserver, er det muligt at afgrænse denne delsektor i forhold til delsektoren forsikringsselskaber og pensionskasser.

2.55. Delsektor S.123 omfatter navnlig følgende finansielle selskaber og kvasi-selskaber, medmindre der er tale om MFI'er:

- a) selskaber, der beskæftiger sig med finansiel leasing
- b) selskaber, der formidler afbetalingskreditter og finansiering til personlige eller erhvervsmæssige formål
- c) selskaber, der beskæftiger sig med factoring
- d) forhandlere af værdipapirer og derivater (for egen regning)
- e) specialiserede finansielle selskaber, såsom venture- og udviklingsselskaber, eksport-/importfinansieringsselskaber
- f) kreditformidlende selskaber oprettet med henblik på at eje værdipapirbaserede aktiver
- g) finansielle formidlere, der modtager indlån og/eller indlånslignende indskud udelukkende fra MFI'er
- h) holdningselskaber, der udelukkende kontrollerer og leder en gruppe af datterselskaber, der hovedsagelig er beskæftiget med finansiel formidling og/eller finansielle hjælpeter, men som ikke selv er finansielle selskaber.

2.56. Delsektor S.123 omfatter ikke non profitinstitutioner med status af uafhængige juridiske enheder, som er rettet mod andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser, men som ikke udfører finansiel formidling.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2534/98

af 26. november 1998

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. november 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	204	39,1
	999	39,1
0709 90 70	052	75,5
	999	75,5
0805 20 10	204	64,2
	999	64,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	61,2
	999	61,2
0805 30 10	052	56,5
	388	47,9
	524	37,2
	528	53,4
	600	85,3
	999	56,1
	999	56,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	62,2
	060	25,1
	064	46,9
	400	86,0
	404	70,1
	999	58,1
	999	58,1
0808 20 50	052	93,1
	064	61,8
	400	72,5
	720	47,4
	728	201,4
	999	95,2

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2535/98

af 26. november 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 3046/92 for så vidt angår de oplysninger, der fremsendes af skatte- og afgiftsmyndighederne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3330/91 af 7. november 1991 om statistikker over udveksling af goder mellem medlemsstater⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3046/92⁽²⁾, særlig artikel 30, og

ud fra følgende betragtninger:

Et væsentligt element i Intrastat-systemet består i at anvende oplysninger om moms i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet til kontrol af, at statistikken er udtømmende;

der bør foretages en restriktiv præcisering af, hvilke oplysninger der kan fremsendes mellem de myndigheder i medlemsstaterne, der har til opgave at gennemføre momslovgivningen, og de myndigheder, der har til opgave at udarbejde statistikker over udveksling af goder mellem medlemsstater;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Statistikker over Udveksling af Goder mellem Medlemsstater —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3046/92 indsættes som stk. 2:

»2. Fremsendelse af oplysninger af skatte- og afgiftsmæssig karakter som omhandlet i artikel 11, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3330/91 fra de myndigheder i en medlemsstat, der har til opgave at gennemføre momslovgivningen, til de myndigheder i den pågældende medlemsstat, der har kompetence til at udarbejde statistikker over udveksling af goder, er begrænset til de oplysninger, som den momspligtige skal indsende i henhold til artikel 22 i direktiv 77/388/EØF.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne
Yves-Thibault DE SILGUY
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 316 af 16. 11. 1991, s. 1.⁽²⁾ EFT L 307 af 23. 10. 1992, s. 27.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2536/98

af 26. november 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 920/89 om fastsættelse af kvalitetsnormer for gulerødder, citrusfrugter og spiseæbler og -pærer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2520/97 ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I bilag I til Kommissionens forordning (EØF) nr. 920/89 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 888/97 ⁽⁴⁾, er der fastsat kvalitetsnormer for gulerødder;

i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse er der i artikel 149 fastsat mulighed for ved forvaltningskomitéproceduren at fastsætte de nødvendige overgangsforanstaltninger for at lette overgangen fra den ordning, der fandtes i de nye medlemsstater inden deres tiltrædelse, til de forskellige fælles markedsordninger; den periode, hvor denne mulighed forelå, ophørte oprindeligt den 31. december 1997; Rådet forlængede denne periode frem til 31. december 1998;

Kommissionens forordning (EF) nr. 2376/96 af 13. december 1996 om fravigelse i yderligere et år af forordning (EØF) nr. 920/89 for så vidt angår gulerødder produceret i Sverige og Finland og dækket med tørv ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 341/98 ⁽⁶⁾, har gjort det muligt at sælge disse produkter på det svenske og finske marked og at udføre dem til tredjelande; denne forordnings gyldighedsperiode udløber den 31. december 1998;

hovedparten af de gulerødder, der sælges i Sverige og Finland, er dækket med ren tørv; det er påvist videnskabeligt, at det ikke har nogen negativ indflydelse på deres kvalitet, at vaskede gulerødder dækkes med tørv, og at denne praksis i visse tilfælde endog kan betyde, at de holder sig bedre; tilladelsen til at sælge disse produkter bør derfor gøres permanent;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag I til forordning (EØF) nr. 920/89 foretages der følgende ændringer:

1) I punkt II.A affattes andet underled i andet led således:

»— for andre gulerødder, herunder vaskede gulerødder dækket af ren tørv: praktisk taget fri for grove urenheder.«

2) I punkt V.C tilføjes følgende afsnit:

»For vaskede gulerødder dækket af ren tørv betragtes den anvendte tørv ikke som et fremmedlegeme.«

3) I punkt VI.B indsættes følgende nye led efter andet led:

»— evt. »gulerødder dækket af tørv«, også selvom indholdet er synligt udefra.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra 1. januar 1999.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21. 11. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 346 af 17. 12. 1997, s. 41.

⁽³⁾ EFT L 97 af 11. 4. 1989, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 126 af 17. 5. 1997, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT L 40 af 13. 2. 1998, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2537/98

af 26. november 1998

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92 og til artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i hver af de to forordninger, og priserne inden for Fællesskabet dækkes ved en eksportrestitution;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1352/98⁽⁶⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt enten i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til forordning (EF) nr. 3072/95;

i henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert

af de basisprodukter, der er taget i betragtning, fastsættes for hver måned;

som følge af den ordning mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om Fællesskabets eksport af pastaprodukter til De Forenede Stater, der godkendtes ved Rådets afgørelse 87/482/EØF⁽⁷⁾, er det nødvendigt at differentiere restitutionen for varer henhørende under KN-kode 1902 11 00 og 1902 19 00 alt efter varernes bestemmelsessted;

artikel 4, stk. 5, litra b), i forordning (EF) nr. 1222/94 fastslår, at i mangel på bevis som omtalt i artikel 4, stk. 5, litra a), i samme forordning skal en nedsat eksportrestitution fastsættes, idet der tages hensyn til produktionsrestitutionen i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1011/98⁽⁹⁾, for det anvendte basisprodukt i den for varen antagne produktionsperiode;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, som omfattes af bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94, som er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95, og som udføres i form af varer, der er nævnt henholdsvis i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til den ændrede forordning (EF) nr. 3072/95, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.

⁽⁶⁾ EFT L 184 af 27. 6. 1998, s. 25.

⁽⁷⁾ EFT L 275 af 29. 9. 1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EFT L 159 af 1. 7. 1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EFT L 145 af 15. 5. 1998, s. 11.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne
Martin BANGEMANN
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. november 1998 om fastsættelse af restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Restitutionssatser pr. 100 kg basisprodukt
1001 10 00	Hård hvede: — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater — i andre tilfælde	0,910 1,400
1001 90 99	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug: — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater — i andre tilfælde: — — i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 ⁽²⁾ — — i andre tilfælde	1,520 — 2,339
1002 00 00	Rug	4,761
1003 00 90	Byg	5,592
1004 00 00	Havre	4,495
1005 90 00	Majs, anvendt i form af: — stivelse: — — i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 ⁽²⁾ — — i andre tilfælde — glucose, glucosesirup, maltodextrin, maltodextrinsirup i KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽³⁾ : — — i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 ⁽²⁾ — — i andre tilfælde — andre (også i uforarbejdet stand) kartoffelstivelse i KN-kode 1108 13 00 som ligestillet med et produkt, der er fremstillet ved forarbejdning af majs: — i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 ⁽²⁾ — i andre tilfælde	1,832 5,389 1,070 4,627 5,389 1,832 5,389
ex 1006 30	Sleben ris: — rundkornet — middalkornet — langkornet ris	10,800 10,800 10,800
1006 40 00	Brudris	2,700
1007 00 90	Sorghum	5,592

⁽¹⁾ De anvendte mængder af bearbejdede eller ligestillede produkter skal i givet fald multipliceres med de koefficienter, der er angivet i bilag E til Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 1222/94 (EFT L 136 af 31. 5. 1994, s. 5).

⁽²⁾ De berørte varer er opført i bilag til Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 1722/93 (EFT L 159 af 1. 7. 1993, s. 112).

⁽³⁾ For sirup henhørende under KN-kode 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 60 90, fremstillet ved blanding af glucosesirup og fructosesirup ydes kun udførselsrestitution for glucosesirup.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2538/98
af 26. november 1998
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestem-
melser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt
angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forord-
ning (EF) nr. 2519/98⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 2457/98⁽⁵⁾, ændret ved forordning
(EF) nr. 2530/98⁽⁶⁾;

i artikel 2,, stk. 1,, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det
fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden
i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 ECU/ton
fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering;
nævnte afvigelse har fundet sted; det er derfor nødvendigt
at justere importtolden i forordning (EF) nr. 2457/98 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 2457/98 affattes som
angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29. 6. 1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 315 af 25. 11. 1998, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT L 304 af 14. 11. 1998, s. 21.

⁽⁶⁾ EFT L 317 af 26. 11. 1998, s. 24.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (ECU/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne ^(?) (ECU/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	40,73	30,73
	af middelgod kvalitet ⁽¹⁾	50,73	40,73
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	41,47	31,47
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽²⁾	41,47	31,47
	af middelgod kvalitet	73,89	63,89
	af ringe kvalitet	90,35	80,35
1002 00 00	Rug	99,03	89,03
1003 00 10	Byg, til udsæd	99,03	89,03
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽²⁾	99,03	89,03
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	101,39	91,39
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽²⁾	101,39	91,39
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	99,03	89,03

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelgod kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvøes Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 ECU/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 13. november 1998 til 25. november 1998)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (ECU/ton)	117,53	101,15	90,96	73,60	135,29 (*)	125,29 (*)	77,00 (*)
Præmie for Golfen (ECU/ton)	—	10,80	4,52	10,84	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (ECU/ton)	16,00	—	—	—	—	—	—

(*) Fob Duluth.

(**) Negativ præmie (*discount*) på 10 ECU pr. ton (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

2. Fragt/omkostninger: Mexikanske Golf-Rotterdam: 10,45 ECU/ton; The Great Lakes-Rotterdam: 21,29 ECU/ton.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 ECU/ton (HRW2)
0,00 ECU/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2539/98

af 26. november 1998

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af blød hvede til visse AVS-stater blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2004/98⁽⁵⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 20. indtil den 26. november 1998 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 33,94 ECU/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2540/98

af 26. november 1998

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af blød hvede til alle tredjelande med undtagelse af en række AVS-lande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1079/98⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2005/98⁽⁶⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedsituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 20. indtil den 26. november 1998 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 27,25 ECU/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 154 af 28. 5. 1998, s. 24.

⁽⁶⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2541/98

af 26. november 1998

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2007/98 af 21. september 1998 om en særlig interventionsforanstaltning for korn i Finland og Sverige⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2434/98⁽⁶⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over eksportrestitutionen for havre, der er produceret i Finland og Sverige til eksport fra Finland og Sverige til alle tredjelande, blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2007/98;

i artikel 8 i forordning (EF) nr. 2007/98 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 20. indtil den 26. november 1998 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for havre til 53,95 ECU/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.⁽⁵⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 13.⁽⁶⁾ EFT L 302 af 12. 11. 1998, s. 30.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2542/98

af 26. november 1998

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførelse af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1564/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen ved udførelse af byg fra Spanien til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1564/98⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2309/98⁽⁶⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 20. november 1998 indtil den 26. november 1998 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1564/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for byg til 63,98 ECU/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 203 af 21. 7. 1998, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT L 288 af 27. 10. 1998, s. 11.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2543/98

af 26. november 1998

om bud for udførsel af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af byg til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1078/98⁽⁵⁾;

i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 kan Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF)

nr. 1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution eller minimumsafgift;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 20. indtil den 26. november 1998 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af byg, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 154 af 28. 5. 1998, s. 20.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2544/98

af 26. november 1998

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i disse forordninger, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling dels med hensyn til de disponible mængder af korn, ris og brudris samt disse produkters pris på Fællesskabets marked, dels med hensyn til priserne for korn, ris, brudris og kornprodukter på verdensmarkedet; ifølge de samme artikler er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på korn- og rismarkederne og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel samt at tage hensyn til de påtænkte udførers økonomiske aspekter og til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

ved artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1518/95⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2993/95⁽⁶⁾, om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris fastsættes de særlige kriterier, der skal

tages hensyn til ved beregningen af restitutionen for disse produkter;

den restitution, der skal ydes visse forarbejdede produkter, bør alt efter produkterne gradueres i forhold til deres indhold af aske, råcellulose, avner, proteiner, fedtstoffer eller stivelse, idet indholdet heraf er særlig betegnende med hensyn til mængden af det basisprodukt, som faktisk indeholdes i det forarbejdede produkt;

for så vidt angår maniokrødder og andre tropiske rødder og rodfrugter såvel som mel heraf gør de påtænkte udførers økonomiske aspekt, særlig under hensyntagen til disse produkters art og oprindelse, ikke for tiden fastsættelse af en eksportrestitution påkrævet; på grund af Fællesskabets ringe andel i verdenshandelen med visse produkter forarbejdet på basis af korn er fastsættelse af en eksportrestitution for disse ikke for tiden nødvendig;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeders særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter alt efter bestemmelsesstedet;

restitutionen skal fastsættes en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

visse produkter forarbejdet på basis af majs kan undergå en varmebehandling, der kan medføre ydelse af en restitution, der ikke svarer til produktets kvalitet; det bør anføres, at produkter med indhold af prægelatineret stivelse ikke kan omfattes af eksportrestitutioner;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 3072/95 omhandlede produkter, for hvilke forordning (EF) nr. 1518/95 gælder, fastsættes i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EFT L 312 af 23. 12. 1995, s. 25.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. november 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

<i>(ECU/ton)</i>		<i>(ECU/ton)</i>	
Produktkode	Restitutionsbeløb	Produktkode	Restitutionsbeløb
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	75,45	1104 23 10 9100	80,84
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	64,67	1104 23 10 9300	61,97
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	64,67	1104 29 11 9000	23,86
1102 90 10 9100	67,29	1104 29 51 9000	23,39
1102 90 10 9900	45,76	1104 29 55 9000	23,39
1102 90 30 9100	80,91	1104 30 10 9000	5,85
1103 12 00 9100	80,91	1104 30 90 9000	13,47
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	97,00	1107 10 11 9000	41,63
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	75,45	1107 10 91 9000	79,85
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	64,67	1108 11 00 9200	46,78
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	64,67	1108 11 00 9300	46,78
1103 19 10 9000	47,61	1108 12 00 9200	86,22
1103 19 30 9100	69,53	1108 12 00 9300	86,22
1103 21 00 9000	23,86	1108 13 00 9200	86,22
1103 29 20 9000	45,76	1108 13 00 9300	86,22
1104 11 90 9100	67,29	1108 19 10 9200	41,04
1104 12 90 9100	89,90	1108 19 10 9300	41,04
1104 12 90 9300	71,92	1109 00 00 9100	0,00
1104 19 10 9000	23,86	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	96,69
1104 19 50 9110	86,22	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	74,02
1104 19 50 9130	70,06	1702 30 91 9000	96,69
1104 21 10 9100	67,29	1702 30 99 9000	74,02
1104 21 30 9100	67,29	1702 40 90 9000	74,02
1104 21 50 9100	89,72	1702 90 50 9100	96,69
1104 21 50 9300	71,78	1702 90 50 9900	74,02
1104 22 20 9100	71,92	1702 90 75 9000	101,32
1104 22 30 9100	76,42	1702 90 79 9000	74,32
		2106 90 55 9000	74,02

⁽¹⁾ Der ydes ingen restitution for produkter, der har undergået en varmebehandling, der medfører prægelatinering af stivelsen.

⁽²⁾ Restitutionerne ydes i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2730/75 (EFT L 281 af 1. 11. 1975, s. 20), senere ændret.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), senere ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2545/98
af 26. november 1998
om fastsættelse af produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93 af 30. juni 1993 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1011/98⁽⁶⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 1722/93 er det fastsat, på hvilke betingelser produktionsrestitutionen ydes; beregningsgrundlaget er fastsat i forordningens artikel 3; de således beregnede restitutioner skal fastsættes en gang om

måneden, og de kan ændres, hvis priserne for majs og/eller hvede varierer betydeligt;

de produktionsrestitutioner, der skal fastsættes ved nærværende forordning, bør justeres med de i bilag II til forordning (EØF) nr. 1722/93 anførte koefficienter med henblik på at fastlægge det nøjagtige beløb, der skal betales;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den restitution, udtrykt pr. ton stivelse af majs, hvede, byg, havre, kartofler, ris eller brudris, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1722/93, fastsættes til 61,26 ECU/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 159 af 1. 7. 1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EFT L 145 af 15. 5. 1998, s. 11.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2546/98

af 26. november 1998

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenserKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95
af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for
ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 192/88⁽²⁾,
særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan
forskellen mellem de noteringer eller priser, som gælder
på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i
artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter
inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/
95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til
situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt
angår de disponible mængder af ris og brudris og deres
priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår
priserne for ris og brudris på verdensmarkedet; ifølge
samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på
rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt angår
priser og samhandel, samt at tage hensyn til de påtænkte
udførslers økonomiske aspekt og interessen i at undgå
forstyrrelser på Fællesskabets marked samt de begræn-
sninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i henhold
til traktatens artikel 228;i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76⁽³⁾ fast-
sættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for
hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden
bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal
nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af
den udførte ris end dette maksimale indhold;i artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes
særlige kriterier, der skal lægges til grund ved bereg-
ningen af eksportrestitutionen for ris og brudris;situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på
visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere
restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelses-
sted;af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret
langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en
særlig restitution for det pågældende produkt;restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden;
den kan ændres i mellemtiden;anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller pris-
erne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på
verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de
beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning;i forbindelse med forvaltningen af de mængdebegræn-
sninger, der følger af Fællesskabets forpligtelser i forhold
til WTO, bør udstedelsen af eksportlicenser med restitu-
tion suspenderes;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af
de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 nævnte
produkter, med undtagelse af de produkter, der er nævnt i
stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de
beløb, som er angivet i bilaget.*Artikel 2*Udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættelse af
restitutionen suspenderes for de i bilaget anførte
produkter.*Artikel 3*

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.⁽²⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.⁽³⁾ EFT L 154 af 15. 6. 1976, s. 11.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. november 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1006 20 11 9000	01	86,00	1006 30 65 9900	01	108,00
1006 20 13 9000	01	86,00		04	—
1006 20 15 9000	01	86,00	1006 30 67 9100	05	—
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	86,00	1006 30 92 9100	01	108,00
1006 20 94 9000	01	86,00		02	114,00
1006 20 96 9000	01	86,00		03	119,00
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	86,00	1006 30 92 9900	01	108,00
1006 30 23 9000	01	86,00		04	—
1006 30 25 9000	01	86,00		—	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	108,00
1006 30 42 9000	01	86,00		02	114,00
1006 30 44 9000	01	86,00		03	119,00
1006 30 46 9000	01	86,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—	1006 30 94 9900	01	108,00
1006 30 61 9100	01	108,00		04	—
	02	114,00		—	—
	03	119,00	1006 30 96 9100	01	108,00
	04	—		02	114,00
1006 30 61 9900	01	108,00		03	119,00
	04	—		04	—
1006 30 63 9100	01	108,00	1006 30 96 9900	01	108,00
	02	114,00		04	—
	03	119,00		—	—
	04	—	1006 30 98 9100	05	—
1006 30 63 9900	01	108,00	1006 30 98 9900	—	—
	04	—	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 65 9100	01	108,00			
	02	114,00			
	03	119,00			
	04	—			

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia

02 Zone I, II, III, VI, Ceuta og Melilla

03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII, med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar

04 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87

05 Ceuta og Melilla

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2547/98

af 26. november 1998

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾;

restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer; disse mængder er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. november 1998 om fastsættelse af eksportrestitutterne for
korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

<i>(ECU/ton)</i>			<i>(ECU/ton)</i>		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	37,25
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	34,75
1001 90 99 9000	03	17,00	1101 00 15 9150	01	32,00
	02	0	1101 00 15 9170	01	29,75
1002 00 00 9000	03	50,00	1101 00 15 9180	01	27,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	47,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	20,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	—	— (2)
1005 90 00 9000	03	36,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	20,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) Bestemmelserne er følgende:

- 01 Alle tredjelände
- 02 Andre tredjelände
- 03 Schweiz, Liechtenstein.

(2) Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/87/EF
af 13. november 1998
om ændring af direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger
(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 97/47/EF⁽²⁾, særlig artikel 10, litra e), og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge bilag XV, afsnit VII, litra E, nr. 4, til tiltrædelsesakten kan Kongeriget Sverige opretholde sin nationale lovgivning, som gør det obligatorisk at angive phosphorindholdet på mærkningen for fiskefoder indtil den 31. december 1997;

ifølge bilag XV til nævnte akt skal Sverige lade sin anmodning om tilpasning af Fællesskabets lovgivning om det pågældende mineral ledsage af en udførlig videnskabelig begrundelse;

Sverige fremsendte sin begrundelse den 5. juni 1997;

ifølge direktiv 79/373/EØF skal direktivets bilag regelmæssigt tilpasses til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden;

den øgede tilførsel af phosphor forstyrrer den økologiske ligevægt i søer og have; udviklingen af blåalger, iltmangel, høj fiskedødelighed og nedsat biologisk mangfoldighed er almindelige virkninger af eutrofiering af søerne;

udledning af phosphor bør derfor så vidt muligt forhindres; en forpligtelse til på emballagen at angive phosphorindholdet i foderblandinger til fisk kan bidrage hertil, da den gør det lettere for opdrætterne at anvende en god foderpraksis;

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Foderstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilaget til direktiv 79/373/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 30. juni 1999 de nødvendige love og administrative bestemmelser for af efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender bestemmelserne fra den 1. juli 1999.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 86 af 6. 4. 1979, s. 30.

⁽²⁾ EFT L 211 af 5. 8. 1997, s. 45.

BILAG

Afsnittet »Fuldfoder« i del B i bilaget til direktiv 79/373/EØF affattes således:

»Fuldfoder	— Råprotein	}	Dyr, bortset fra andre selskabsdyr end hunde og katte	}	Andre selskabsdyr end hunde og katte
	— Råfedt				
	— Træstof				
	— Råaske				
	— Lysin	}	Svin	}	Andre dyr end svin
	— Methionin		Fjerkræ		Andre dyr end fjerkræ
	— Cystin	}	}	Alle dyr
	— Threonin			
	— Tryptophan			
	— Energiværdi	Fjerkræ (angivelse i henhold til EF-metoden)
		Svin og drøvtyggere (angivelse i henhold til gældende nationale metode)
	— Stivelse	}	}	Alle dyr
	— Samlet sukkerindhold (saccharose)			
	— Samlet sukkerindhold + stivelse			
	— Calcium			
	— Natrium			
	— Magnesium	}	}	Andre andre dyr end fisk, bortset fra prydfisk«
	— Kalium			
	— Phosphor	Fisk, bortset fra prydfisk			

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/88/EF

af 13. november 1998

om retningslinjer for identificering af og skøn over indhold af animalske bestanddele i foderstoffer ved mikroskopi med henblik på officiel kontrol af foderstoffer

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/373/EØF af 20. juli 1970 om indførelse af fællesskabsprøveudtagningsmåder og analysemetoder for så vidt angår den officielle kontrol med foderstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge direktiv 70/373/EØF skal den officielle kontrol med foderstoffer til konstatering af, om de betingelser, der er fastsat på grundlag af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om foderstoffernes beskaffenhed og sammensætning, er opfyldt, foretages efter fællesskabsprøveudtagningsmåder og analysemetoder;

Kommissionens beslutning 94/381/EF af 27. juni 1994 om bestemte beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til bovin spongiform encephalopati og opfodring af protein af pattedyr⁽²⁾, ændret ved beslutning 95/60/EF⁽³⁾, forbyder fodring af drøvtyggere med protein hidrørende fra alt pattedyrvæv med undtagelse af visse animalske produkter og biprodukter;

Kommissionens beslutning 91/516/EØF af 9. september 1991 om listen over råvarer, som det er forbudt at anvende i foderblandinger⁽⁴⁾, senest ændret ved beslutning 97/582/EF⁽⁵⁾, forbyder anvendelse af protein hidrørende fra pattedyrvæv i foderblandinger til drøvtyggere;

ifølge artikel 5c i Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger⁽⁶⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 97/47/EF⁽⁷⁾, skal samtlige bestanddele nævnes, når bestanddelene er anført, og

bestanddelene skal anføres efter bestemte regler, bl.a. i rækkefølge efter faldende vægt, når der er tale om foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr;

ved direktiv 97/47/EF om ændring af bilagene til Rådets direktiv 77/101/EØF⁽⁸⁾, 79/373/EØF og 91/357/EØF⁽⁹⁾ er der indført mærkningsbestemmelser, for så vidt angår forbuddet mod anvendelse af disse produkter i drøvtyggerfoder;

medlemsstaterne kan have vedtaget strengere bestemmelser, jf. artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaftelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF⁽¹⁰⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse;

tilstedeværelsen af animalske bestanddele kan fastslås ved mikroskopi; ved mikroskopi kan der skelnes mellem knogler fra landdyr og ben fra fisk; muligheden for at skelne mellem knogler fra pattedyr og knogler fra fjerkræ afhænger af laborantens erfaring; muligheden for at foretage et skøn over mængden af animalske bestanddele afhænger også i vid udstrækning af laborantens erfaring; på baggrund af udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden kan det være hensigtsmæssigt at kombinere mikroskopi med andre analysemetoder; fastsættelsen af disse retningslinjer for mikroskopi udelukker ikke, at der som erstatning eller supplement anvendes andre videnskabeligt underbyggede analysemetoder end mikroskopi;

bestemmelserne vedrørende mikroskopi bør derfor fastsættes som retningslinjer;

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Foderstofkomité —

⁽¹⁾ EFT L 170 af 3. 8. 1970, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 172 af 7. 7. 1994, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 55 af 11. 3. 1995, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 281 af 9. 10. 1991, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 237 af 28. 8. 1997, s. 39.

⁽⁶⁾ EFT L 86 af 6. 4. 1979, s. 30.

⁽⁷⁾ EFT L 211 af 5. 8. 1997, s. 45.

⁽⁸⁾ EFT L 32 af 3. 2. 1977, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 193 af 17. 7. 1991, s. 34.

⁽¹⁰⁾ EFT L 363 af 27. 12. 1990, s. 51.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne fastsætter, at eventuel mikroskopi med henblik på officiel kontrol af identificering af og/eller skøn over indholdet af animalske bestanddele i foderstoffer foretages efter retningslinjerne i bilaget.

I overensstemmelse med myndighedernes krav til analysen betragtes punkt 7 »Beregning og bedømmelse« i disse retningslinjer som valgfrit, dog skal retningslinjerne i punkt 7 følges, hvis der foretages skøn over mængden.

Fastsættelsen af disse retningslinjer for fremgangsmåden for mikroskopi udelukker ikke, at der som erstatning eller supplement anvendes andre videnskabeligt underbyggede analysemetoder end mikroskopi til identificering af og/eller skøn over indholdet af animalske bestanddele.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette

direktiv senest den 1. september 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

Retningslinjer for identificering af og skøn over indhold af animalske bestanddele i foderstoffer ved mikroskopi1. *Mål og anvendelsesområde*

Disse retningslinjer bør følges ved påvisning af indhold af animalske bestanddele (defineret som produkter fra forarbejdning af kroppe og kropsdele af pattedyr, fjerkræ og fisk) i foderstoffer ved hjælp af mikroskopi.

Hvis der foretages skøn over mængden af animalske bestanddele, skal bestemmelserne under punkt 7 følges.

2. *Følsomhed*

Afhængigt af arten af de animalske bestanddele kan der påvises meget små mængder (<0,1 %) i foderstoffer.

3. *Princip*

Til identifikation benyttes en repræsentativ prøve, som er udtaget i overensstemmelse med bestemmelserne i Kommissionens direktiv 76/371/EØF af 1. marts 1976 om fastsættelse af fællesskabsmåder for udtagning af prøver til den officielle kontrol med foderstoffer⁽¹⁾ og passende forberedt. Animalske bestanddele identificeres på grundlag af karakteristika, der kan iagttages mikroskopisk (f.eks. muskelfibre og andre kødpartikler, brusk, knogler, horn, hår, børster, blod, fjer, æggeskaller, fiskeben og skæl). Identifikationen foretages på såvel en sigtet fraktion af prøven (6.1) som et koncentreret sediment af prøven (6.2).

4. *Reagenser*⁽²⁾

4.1. Immersionsvæsker

4.1.1. Chloralhydrat (vandigt, 60 % w/v)

4.1.2. Paraffinolie

4.2. Koncentreringsmiddel

4.2.1. Tetrachlorethylen (densitet 1,62)

4.3. Farvningsreagenser

4.3.1. Bradfords reagens

4.3.2. Iod/kaliumiodid-opløsning

4.3.3. Millons reagens

4.3.4. Cystin-reagens (2g blyacetat og 10 g NaOH i 100 ml H₂O)

De opregnede reagenser kan udskiftes med andre, der giver tilsvarende resultater.

5. *Udstyr og hjælpemidler*

5.1. Analysevægt (nøjagtighed 0,001 g)

5.2. Udstyr til findeling (rasp, mølle m.v.)

5.3. Sigte med kvadratiske masker med en maskevidde på 0,1 - 2 mm

5.4. Stereomikroskop (op til 50 × forstørrelse)

5.5. S sammensat mikroskop (op til 400 × forstørrelse) med lystransmission/polariseret lys

5.6. Standard laboratorieglasudstyr

⁽¹⁾ EFT L 102 af 15. 4. 1976, s. 1.

⁽²⁾ De opregnede reagenser fås i handelen, medmindre andet er anført.

6. Fremgangsmåde

En prøve på mindst 10 g — afhængigt af materialets art — behandles (f.eks. forsigtig knusning af pillerne ved hjælp af passende findelingsudstyr) om nødvendigt, hvorefter den deles i to repræsentative dele, én på mindst 5 g til sigtefraktionering (6.1) og én på mindst 2 g til sedimentkoncentrering (6.2). Det anbefales at benytte farvning med farvningsreagenser (6.3) til identifikation.

6.1. Identifikation af animalske bestanddele i sigtefraktioner

Mindst 5 g prøve deles i to fraktioner ved sigtning (5.3).

Fraktionen (fraktionerne) $>0,5$ mm (eller en repræsentativ del deraf) spredes ud i et tyndt lag på et passende underlag og screenes systematisk for animalske bestanddele under stereomikroskop ved forskellige forstørrelser (5.4).

Objektglas med fraktionen (fraktionerne) $<0,5$ mm screenes systematisk for animalske bestanddele under sammensat mikroskop ved forskellige forstørrelser (5.5).

6.2. Identifikation af animalske bestanddele i koncentreret sediment

En prøve på mindst 2 g afvejes med en nøjagtighed på 0,001 g i et reagensglas eller en skilletragt og behandles med mindst 15 ml tetrachlorethylen (4.2.1). Når blandingen er omrørt/omrystet flere gange og har henstået tilstrækkelig længe (mindst 1 minut, men højst 2-3 minutter), skilles sedimentet fra.

Sedimentet tørres i stinkskab og vejes (med en nøjagtighed på 0,001 g). Vejning er kun påkrævet, hvis der ønskes et skøn over indholdet. Hele det tørrede sediment eller en del deraf undersøges for knoglebestanddele under stereomikroskop (5.4) og sammensat mikroskop (5.5).

6.3. Brug af immersionsvæsker og farvningsreagenser

Identifikation af animalske bestanddele ved mikroskopi kan lettes ved brug af specielle immersionsvæsker og farvningsreagenser.

Chloralhydrat (4.1.1): Ved forsigtig opvarmning ses cellestrukturene tydeligere, da stivelseskorngelatinerer, og uønsket celleindhold fjernes.

Paraffinolie (4.1.2): Knoglebestanddele kan tydeligt identificeres i denne immersionsvæske, da de fleste behuller forbliver luftfyldte og fremtræder som sorte huller med en størrelse på ca. 5 - 15 μm .

Bradford's reagens (4.3.1): Benyttes til påvisning af protein (typisk blå farve). Det fortyndes med vand i forholdet ca. 1:4.

Iod/kaliumiodid-opløsning (4.3.2): Benyttes til påvisning af stivelse (blåviolet farve) og protein (orange-gul farve). Kan eventuelt fortyndes.

Millon's reagens (4.3.3): Farver knoglebestanddele rosa ved forsigtig opvarmning.

Cystin-reagens (4.3.4): Cystinholdige bestanddele (hår, fjer mv.) farves brunsorte ved forsigtig opvarmning.

7. Beregning og bedømmelse

Hvis der foretages skøn over mængden af animalske bestanddele, skal bestemmelserne i dette punkt følges.

Der kan kun foretages beregning, hvis de animalske bestanddele indeholder knoglefragmenter.

Knoglefragmenter af varmblodede landdyr (f.eks. pattedyr og fugle) kan i mikroskoppræparatet skelnes fra forskellige typer fiskeben ved hjælp af de typiske behuller. Andelen af animalske bestanddele i prøvematerialet kan skønnes på grundlag af

— den skønnede andel (vægtprocent) af knoglefragmenter i det koncentrerede sediment

— knogleandelen (vægtprocent) af de animalske bestanddele.

Skønnet skal baseres på mindst tre (om muligt) præparater og mindst fem felter pr. præparat. I foderstofblandinger indeholder det koncentrerede sediment som hovedregel ikke blot knogle- og fiskebensfragmenter, men også andre partikler med høj densitet, f.eks. mineraler, sand og forveddede plantedele.

7.1. Skønnet tal for procentdelen af knoglefragmenter

$$\% \text{ knoglefragmenter} = \frac{S \times c}{W}$$

$$\% \text{ fiskebens- og skælfragmenter} = \frac{S \times d}{W}$$

(S = vægten af sediment (mg), c = korrektionsfaktor (%) for den skønnede knogleandel i sedimentet, d = korrektionsfaktor (%) for den skønnede andel af fiskebens- og skælfragmenter i sedimentet, W = vægten af prøvemateriale til sedimenteringen (mg)).

7.2. Skønnet værdi for animalske bestanddele

Andelen af knogler i animalske produkter kan variere betragteligt (i benmel er knogle/benandelen ca. 50-60 %, og for kødmel ca. 20-30 %; i fiskemel varierer indholdet af ben og skæl med melets kategori og oprindelse, men er normalt ca. 10-20 %).

Hvis det vides, hvilken type dyremel der er til stede i prøven, kan indholdet deraf skønnes således:

$$\text{Skønnet indhold af bestanddele af landdyrprodukter (\%)} = \frac{S \times c}{W \times f} \times 100$$

$$\text{Skønnet indhold af bestanddele af fiskeprodukter (\%)} = \frac{S \times d}{W \times f} \times 100$$

(S = vægten af sediment (mg), c = korrektionsfaktor (%) for den skønnede knogleandel i sedimentet, d = korrektionsfaktor (%) for den skønnede andel af fiskebens- og skælfragmenter i sedimentet, f = korrektionsfaktor for knogle/benandelen af de animalske bestanddele i den undersøgte prøve, W = vægten af prøvemateriale til sedimenteringen (mg)).

8. *Angivelse af undersøgelsens resultat*

De forskellige tilfælde afrapporteres på følgende måde:

8.1. Der har ikke under mikroskop kunnet iagttages animalske bestanddele (jf. definitionen i punkt 1) i den forelagte prøve.

8.2. Der har under mikroskop kunnet iagttages animalske bestanddele (!) i den forelagte prøve.

I sidstnævnte tilfælde kan rapporten over undersøgelsens resultater eventuelt yderligere specificeres som følger:

8.2.1. Der har under mikroskop kunnet iagttages en mindre mængde animalske bestanddele (!) i den forelagte prøve.

8.2.2. Afhængigt af operatørens erfaring:

— enten: Der har under mikroskop kunnet iagttages animalske bestanddele (!) i den forelagte prøve. Indholdet af knogle-/benfragmenter (ved knoglefragmenter fra landdyr kan der eventuelt skelnes mellem fragmenter fra fjerkræ og pattedyr, jf. bemærkning 9.3) anslås til at være af størrelsesordenen ... % svarende til ... % animalske bestanddele beregnet på grundlag af ... % knogler/ben i det animalske produkt (= korrektionsfaktor f anvendt).

— eller: Der har under mikroskop kunnet iagttages animalske bestanddele (!) i en målelig mængde i den forelagte prøve.

(!) Her anføres, hvilken type bestanddel der er fundet, f.eks. dyrekogler, fiskeben eller kødbestanddele.

I tilfælde 8.2, 8.2.1 og 8.2.2, skal der i rapporten anføres følgende, hvis der er påvist knoglebestanddele fra landdyr:

»Det kan ikke udelukkes, at fornævnte bestanddele hidrører fra pattedyr.«

Dette er ikke nødvendigt, hvis knoglefragmenterne fra landdyr er blevet udspecificeret i fragmenter fra fjerkræ og pattedyr (jf. bemærkning 9.3).

9. *Bemærkninger*

- 9.1. Er der mange og grove bestanddele i det koncentrerede sediment, anbefales det at sigte sedimentet i to fraktioner (f.eks. gennem en 320 µm sigte). Fraktionen med de grove bestanddele kan undersøges som paraffinoliepræparat i stereomikroskop med transmitteret lys. Fraktionen med de fine bestanddele undersøges i sammensat mikroskop.
 - 9.2. Det koncentrerede sediment (6.2) kan eventuelt opdeles yderligere med et koncentreringsmiddel med højere densitet.
 - 9.3. Operatøren kan afhængigt af sin erfaring skelne mellem bestanddele fra pattedyr og fjerkræ på grundlag af specifikke histologiske kendetegn.
-

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 20. november 1998

om udnævnelse af medlemmer samt af formænd og næstformænd for ekspertgrupperne, som vejleder Kommissionen angående indhold og sigte af nøgleaktionerne inden for forskning og teknologisk udvikling

(meddelt under nummer K(1998) 3347)

(EØS-relevant tekst)

(98/682/EF, Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Kommissionens afgørelse 98/610/EF, Euratom af 22. oktober 1998 om nedsættelse af ekspertgrupper til at vejlede Kommissionen angående indhold og sigte af nøgleaktionerne inden for forskning og teknologisk udvikling⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 3, stk. 1, i afgørelse 98/610/EF, Euratom, tilser Kommissionen at ekspertgrupperne sammensættes med en passende spredning, såvel med hensyn til medlemmernes geografiske tilhørsforhold som deres faglige baggrund (industri, servicefag, forskning og innovation, bruger kredse, offentlige styrelser og samfundsøkonomiske kredse). Kommissionen tilstræber i denne forbindelse en ligelig fordeling, så vidt det er muligt, af mænd og kvinder;

med henblik på udnævnelsen af medlemmer af ekspertgrupperne, bedømmer Kommissionen samtlige kandidaturer på grundlag af de udvælgelseskriterier, der er opstillet i del A, punkt 2, i bilaget til afgørelse 98/610/EF, Euratom; på grundlag af denne bedømmelse udnævner Kommissionen medlemmerne af ekspertgrupperne under overholdelse af bestemmelser i artikel 3, stk. 1, i afgørelsen og del B i afgørelsens bilag;

i henhold til artikel 4, stk. 1, i afgørelse 98/610/EF, Euratom udnævnes medlemmerne af ekspertgrupperne af Kommissionen for en periode på to år; udnævnelsen er personlig og kan forlænges én gang med højst to år;

i henhold til artikel 4, stk. 4, i afgørelsen, udpeger Kommissionen ligeledes formanden og næstformanden i hver ekspertgruppe blandt gruppens medlemmer; næstformanden må ikke komme fra samme geografiske område eller fra samme faglige miljø som formanden;

i henhold til fjerde betragtning i afgørelse 98/610/EF, Euratom har ekspertgrupperne til opgave at drage uvildige konklusioner i fuld åbenhed; medlemmerne bør derfor handle uafhængigt af instruktioner udefra, så de kan fremsætte objektive bemærkninger til Kommissionen;

⁽¹⁾ EFT L 290 af 29. 10. 1998, s. 57.

det er i denne forbindelse nødvendigt, at medlemmerne inden hvert møde på grundlag af dagsordenen, oplyser Kommissionen om enhver interesse, der vil kunne betragtes som værende i modstrid med deres uafhængighed; de bør afstå fra at deltage i forhandlinger om emner, hvori der foreligger interessekonflikt;

med dette for øje bør de udvalgte eksperter, inden hvert møde i ekspertgruppen på grundlag af dagsordenen, underskrive en erklæring om, at der ikke foreligger nogen interessekonflikt som kan betragtes som i modstrid med deres uafhængighed;

uden at dette berører artikel 214 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 194 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab må medlemmerne ikke afsløre oplysninger, som de har modtaget under arbejdet i ekspertgrupperne, når de har fået at vide, at disse oplysninger ønskes holdt fortrolige;

opfylder et medlem ikke længere sine forpligtelser med hensyn til uafhængighed og fortrolighed, anses medlemmet for ikke at være i stand til at bidrage effektivt til ekspertgruppens arbejde, som anført i artikel 4 i afgørelse 98/610/EF, Euratom;

det er nødvendigt at udpege medlemmer af ekspertgrupperne, samt de 17 formænd og de 17 næstformænd for de pågældende grupper, samt at sikre, at arbejdet er fortroligt, og at medlemmerne er uafhængige;

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Personer hvis navn er anført på listen i bilag I, udpeges til medlem af de ekspertgrupper der blev oprettet ved afgørelse 98/610/EF, Euratom.

Artikel 2

Personer hvis navn er anført på listen i bilag II, udpeges til formand eller næstformand for en af de i artikel 1 nævnte ekspertgrupper.

Artikel 3

De i artikel 1 og 2 omhandlede personer skal overholde de forpligtelser med hensyn til uafhængighed og fortrolighed, der er anført i bilag III.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 1998.

På Kommissionens vegne

Édith CRESSON

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Ekspertgruppe	Medlemmernes efternavn og fornavn	
Sundhed, ernæring og miljøfaktorer	BIESALSKI BORRESEN COLOMER DANIEL FORSBERG GARCEZ DE LENCASTRE KATSOUYLANNI KORPELA LESLIE MEROT PFANNHAUSER ROTILIO SARIS TAEYMANS WALL WILLIAMS	HANS TORGER CONCHA H. ETHEL HERMINIA KLEA RIITTA JIM BERTRAND WERNER GIUSEPPE WIM DOMINIQUE PATRICK CHRISTINE
Bekæmpelse af smitsomme sygdomme	BARRET BELLOD BORRIELLO ESTEBAN ESTOLIO DO ROSARIO KARLSSON MOENNIG O'FLANAGAN PAPAMICHAIL RANKI RAPPUOLI SALMASO SÁNCHEZ VAN EDEN VANHEMELRIJCK WAHREN WILLEBERG	NOËL ANNE SAVERIO MARIANO VIRGILIO LARS VOLKER DARINA M. ANNAMARI RINO STEFANIA J.M. WILLEM JOHAN BRITTA PREBEN
Cellefabrikken	ALBERGHINA BOWLES CARRONDO COLIJN-HOOYMANS DIDERICHSEN GLIMELIUS LECOMTE MÄKINEN PÜHLER ROELS	LILIA DIANNA MANUEL CATHARINA BORGE KRISTINA JEANNE-MARIE SEPPO ALFRED J.A.

Ekspertgruppe	Medlemmernes efternavn og fornavn	
	SCHWAB SEKERIS VAN DE VOORDE VELA VIIKARI YEATS	HELMUT CONSTANTINE ANDRÉ CARMEN LIISA SIOBHAN
Befolkningens stigende gennemsnitsalder	BALTES BARTOLI COMELLA GREENGROSS GUILLEMARD LINDSTRÖM O HARA PAULA BARBOSA PERANI PICCART SCHROLL STATHAKOS TAIPALE VAN DEN BERG WICK	MARGARET ETTORE JOAN SALLY A. M. JAN-INGVAR SEAMUS MANUEL DANIELA MARTINE MARIANNE DIMITRI VAPPU HANS GEORG
Bæredygtig forvaltning af landbrug, fiskeri og skovbrug, herunder integreret udvikling i land-distrikter	CARLSSON CARUSO DE SOUSA VASCONCELOS DEROANNE GONZALES-GARCES GRIFFITH HOFREITHER KASSIOUMIS LANGSTRAAT PAAVILAINEN POUZET RASCHE REXEN TAIT THOMAS VON MEYER WERRY	MÅRTEN CAMILLO MARCELLO CLAUDE ALBERTO DAVID MARKUS KONSTANTINOS DIRK LEENA ANDRÉ ERNST FINN ELIZABETH TOM HEINO P.
Informationssamfundet	AIRAGHI ALVES BAUSCH BERTHELTSEN BRAVO COCHRANE	ANGELO JOSÉ ROMAIN HANS ALAIN PETER

Ekspertgruppe	Medlemmernes efternavn og fornavn	
	CRONBERG DE KEMP FENEYROL GALUZZI HALKIAS HORN HORWOOD KUUSI LAGASSE LARROUTUROU MERKER MOSSOTTO NILSSON PACHL PURVES SCHUURMANS UCEDA WERTHNER WEYRICH	TARJA ARNOUD MICHEL PAOLO CHRISTOS CHRIS ROSEMARY JUHANI PAUL BERNARD WOLFGANG CESARE ANN MARIE URSULA IAN MARTIN JAVIER HANNES CLAUD
Innovation — produktion, processer og organisation	ÁLVAREZ BENAVENT BLONDELOT DE CHARENTENAY DE MEYER FOUNTI GREGORY HELLER JÁGER NORELL O'DONOVAN PEDERSEN PINTO RIBERA SALCEDO SISTERMANS TEMMES WARNECKE	S. R. ÉMILE FRANÇOIS A. MARIA MIKE BERNDT HEIMO MARGARETA P. HANS LUIGI JOSÉ JOOP ARMI HANS-JÜRGEN
Bæredygtig tværmodal transport	BAYLISS BOGG DOGANIS FERNÁNDEZ DURÁN FINLAY KNOFLACHER LINDBERG LINKAMA PAYE-JEANNENEY	DAVID KEITH RIGAS REYES HUGH HERMANN JOHAN EEVA LAURENCE

Ekspertgruppe	Medlemmernes efternavn og fornavn	
	RICOTELLI RUIJGROK SCHACKE SOBOLL SQUASSAFICHI VAN DE VOORDE VIANA BAPTISTA	MARCELLO C. J. IVAR HORST NICOLA EDDY JOSÉ
Nye luftfartsperspektiver	ABBINK ARIAS CATOIRE GOULETTE JENSEN LAWLER LOJACONO LUREAU MADALENO MALANICK NYSSSEN OLSSON PAPAILIOU SZODRUCH TRUMAN VON TEIN	J. ANGEL-LUIS SERGE MIKE KURT JAMES EROS FRANÇOIS UTÍMIA PETER CLAUDE ULF KYRIACOS JOACHIM TREVOR VOLKER
Landtransportteknologi og havteknologi	ACKERMANN ANDERSEN BRÄNNSTRÖM BYRNE CERECEDA DUARTE SILVA FEITLER GOLDAN GOODRICH KEROSUO KYRTATOS LIST MAGGETTO MICHELLONE PERSON SEIFFERT	CHARLES-LOUIS TORBEN KLAS GERALD C. ANTÓNIO SIMONE MICHAEL DAVID MATTI NIKOLAOS HELMUT GASTON GIAN CARLO P. ULRICH
Bæredygtig forvaltning og kvaliteten af vand og bæredygtig forvaltning af marine økosystemer	BJORNSEN BOZZO CANDELA DE MARSILY DRONKERS	PETER GIAN MARIO LUCILA GHISLAIN JOB

Ekspertgruppe	Medlemmernes efternavn og fornavn	
	ELEFThERIOU JASKULKE KAUPPI KLAGHOFER LANCELOT MCGLADE MONTESINOS MULCAHY NUNES PFEIFFER	ANASTASSIOS ELISABETH LEA E. CHRISTIANE JACQUELINE SALOMÓN MAIRE FRANCISCO KLAUS
Globale ændringer, klima og biodiversitet	BERGER BERZ CAHILL CORTE-REAL CRUTZEN DAHL-JENSEN GRABHERR LALAS LÓPEZ FERNANDEZ MCWILLIAMS ROHDE SERREAULT WALLS YARMIN ZERBINI	ANDRÉ G. BRONWYN JOÃO PAUL DORTHE GEORG DIMITRIS MARIA LUISA BRENDAN HENNING BRIGITTE MARI FARHANA S.
Fremtidens by og kulturarven	ANDERSSON BEEDHOLM CAMPILLO CASSAR DUNLEAVY HECQ JILKA KUTTER MAUGARD MOROPOULOU NYSTROM PORTAS ROELOFS ROGERS SABBIONI	HARRI BENTE ROSA MAY SEAN WALTER BRIGITTE ECKHARD ALAIN ANTONIA LOUISE NUNO LAMBERT RICHARD CRISTINA
Renere energisystemer og økonomisk og effektiv energi	AIGNER BILLFALK DA SILVA CARVALHO DURAND	MANFRED LENNART MARIA JEAN-MICHEL

Ekspertgruppe	Medlemmernes efternavn og fornavn	
	FREDERICK GARIBBA HINSTRUP KERONEN LEWIS MAVRAKIS OTTER PAZ FRIEND ROCCA ROULET SARIS SCHNEEBERGER	GUY M. PETER JOUNI TONY DIMITRIOS NICHOLAS MARIA UGO CLAUDE FRANS MICHAEL
Forbedring af den samfundsøkonomiske videnbase	BRUNN CARTON DURU ERIKSON GIANNITSIS GRODAL JOÃO RODRIGUES MARTINOTTI NEWBY NOWOTNY OSTNER SCHABER SCHNABEL SILIUS SOMMESTAD SUBIRATS WHELAN	ANKE LUC MARIE ROBERT TASSOS BIRGIT MARIA GUIDO HOWARD HELGA ILONA GASTON PAUL HARRIET LENA JOAN BRENDAN
Kontrolleret termonuklear fusion	BELLI BERKE BUSCH D'HAESELEER FUSTER HÖGBERG HOPKINS KATSANOS KNERINGER LAVAL POLICARPO POOLEY SALOMAA VAN DER WIEL	MARIA CLAUS NIELS WILLIAM FELICIANO LARS MIKE ANASTASIOS GÜNTHER GUY ARMANDO DEREK RALF MARNIX

Ekspertgruppe	Medlemmernes efternavn og fornavn	
Nuklear fission	CARO CARVALHO SOARES COLINO CUNNINGHAM GOVAERTS HAYNS HEUSENER HOLM MATTILA NIELSEN RAKHORST SCHMITZER SIDERIS VALENTINI VALLEE	RAFAEL JOSÉ ANTONIO JOHN PIERRE MIKE GERHARD LARS-ERIK LASSE SVEN HUBERT CHRISTIAN ELEFThERIOS PAOLO ALAIN

BILAG II

Liste over ekspertgruppernes formænd og næstformænd

Ekspertgrupper	Formandens navn	Næstformandens navn
Sundhed, ernæring og miljøfaktorer	WILLIAMS Christine	COLOMER Concha
Bekæmpelse af smitsomme sygdomme	BELLOD Anne	ESTOLIO DO ROSARIO Virgilio
Cellefabrikken	ALBERGHINA Lilia	LECOMTE Jeanne-Marie
Befolkningens stigende gennemsnitsalder	BALTES Margaret	TAIPALE Vappu
Bæredygtig forvaltning og kvaliteten af vand og Bæredygtig forvaltning af marine økosystemer	THOMAS Tom	HOFREITHER Markus
Informationssamfundet	WEYRICH Claus	HORN Chris
Innovation — produktion, processer og organisation	PEDERSEN Hans	SISTERMANS J. F.
Bæredygtig tværmodal transport	BAYLISS David	DOGANIS Rigas
Nye luftfartsperspektiver	OLSSON Ulf	ARIAS Angel-Luis
Landtransportteknologi og havteknologi	MICHELLONE Gian Carlo	GOODRICH David
Bæredygtig forvaltning og kvaliteten af vand og bæredygtig forvaltning af marine økosystemer	KAUPPI Lea	BJÖRNSÉN Peter
Globale ændringer, klima og biodiversitet	SERREAULT Brigitte	BERGER André
Fremtidens by og kulturarven	PORTAS Nuno	SABBIONI Christina
Renere energisystemer og Økonomisk og effektiv energi	SARIS Frans	BILLFALK Lennart
Forbedring af den samfundsøkonomiske videnbase	NOWOTNY Helga	SCHABER Gaston
Kontrolleret termonuklear fusion	FUSTER Feliciano	D'HAESELEER William
Nuklear fission	HEUSENER Gerhard	VALLEE Alain

*BILAG III***Betingelser vedrørende medlemmernes uafhængighed og arbejdets fortrolighed****A. Arbejdets fortrolighed**

Uden at dette berører artikel 214 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 194 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab må medlemmerne ikke afsløre oplysninger, som de har modtaget under arbejdet i ekspertgrupperne, når de har fået at vide, at disse oplysninger, ønskes holdt fortrolige.

B. Medlemmernes uafhængighed

1. Medlemmerne underretter Kommissionen om enhver interesse, der vil kunne betragtes som værende i modstrid med deres uafhængighed.
2. Inden hvert møde erklærer medlemmerne over for Kommissionen, på grundlag af dagsordenen, hvilke særlige interesser der vil kunne betragtes som værende i modstrid med deres uafhængighed. De afstår fra at deltage i forhandlinger om emner, hvori der foreligger interessekonflikt.
3. Med dette for øje underskriver de udvalgte eksperter inden hvert møde i ekspertgruppen, den erklæring, der er vist i tillæg til dette bilag, hvori de attesterer, at der ikke foreligger nogen interessekonflikt.

C. Forsømmelser

Opfylder et medlem ikke ovennævnte forpligtelser, anses medlemmet for ikke at være i stand til at bidrage effektivt til ekspertgruppens arbejde, som anført i artikel 4 i afgørelse 98/610/EF, Euratom.

Tillæg

ERKLÆRING OM EVENTUELLE INTERESSEKONFLIKTER

(Sæt kryds i de relevante rubrikker)

Erklæring om, at der ikke foreligger interessekonflikter på grundlag af dagsordenen for mødet den

.....

Undertegnede,, erklærer, at der på grundlag af dagsordenen for dette møde ikke foreligger nogen interessekonflikter, som kan betragtes som i modstrid med min uafhængighed.

Undertegnede,, erklærer, at der på grundlag af dagsordenen for dette møde muligvis er interessekonflikter, som kan betragtes som i modstrid med min uafhængighed, vedrørende arbejdet i den ekspertgruppe, som jeg er udpeget til at deltage i:

*Punkt på dagsordenen**Interessekonflikt*

.....

.....

.....

.....

Hvis jeg i øvrigt under et møde i en ekspertgruppe, hvori jeg deltager, opdager eventuelle interessekonflikter, som kan betragtes som i modstrid med min uafhængighed, i forbindelse med et punkt på dagsordenen eller et punkt, der tages op til drøftelse i gruppen, forpligter jeg mig til straks at underrette Kommissionens tjenestegrene.

Underskrift

Navn og fornavn(e)

Dato

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 707/98 af 30. marts 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 3846/87 om fastsættelsen af nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 98 af 31. marts 1998)

Side 18, bilag I, tredje kolonne, øverste produktkode:

i stedet for: *0403 90 29 9110*

læses: *0404 90 29 9110*.
